

MARIJN

MIJN FAVORIETE VREEMDE VOGEL

De Reis naar de Bovenwereld

Auteur: Marijn Willems

Versie: juni 2020

Vooraf

Dit boek heb ik geschreven op basis van twee levensechte dromen. Dat wil ik u graag meegeven. Maar ik heb tijdens mijn psychoses zoveel gekkigheid meegemaakt. Ik ben op onderzoek uitgegaan. Naar de Godenwereld(en), naar buitenaards leven, naar onverklaarbare fenomenen. Al deze kennis is samengevat gebundeld op waanzin.jouwweb.nl. Het zijn dingen waarin ik geloof dat ze echt zijn. En dat vereist omdenken.

U kunt een kijkje nemen op www.waanzin.jouwweb.nl en zelf bepalen in hoeverre mijn dromen levensecht kunnen zijn. Mijn andere boeken zijn gratis te downloaden op: www.bipolair.jouwweb.nl/gratis-boeken:

1. Over mijn bipolaire ervaringen heb ik veel geschreven. Deze columns en (ervarings)verhalen heb ik gebundeld in het boek '**Ik Ervaar**'.
2. '**Ja Ja de tijger gaat op avontuur**' is een autobiografisch sprookje, met hele mooie tiggertekeningen.
3. '**Shivu de vliegende Makaak**' is een verhaal over een aap, die verliefd wordt op een pauw.
4. '**Alleen met Hoeren!**' is een (kort) boek over mijn seksuele avonturen tijdens mijn manische en psychotische periodes.

'Barry mag ik een witte, droge wijn van je?' 'Natuurlijk kerel, zoals normaal.' 'Bar, wat is het rustig. Hoe komt dat?' 'Marijn, het is nu 16.00 uur. Normale mensen werken op dit moment, en de werkeloze alcoholisten kopen tegenwoordig hun bier bij de Lidl. Kijk maar naar mijn nieuwe bordje. Zelf gemaakt. *'Als je niet kunt betalen, heb je hier niets te halen!'* 'Ha ha. Trouwens Bar, heb je ooit een normaal mens ontmoet? En hoe was het? Wel een vraagje. Mag het nummer 'Working 9 till 5' van Dolly Parton op? Heb je misschien een HDMI-kabel, zodat we via je laptop dit nummer kunnen luisteren, het op dat mooie schermje van je kunnen zien, en jij de songteksten kunt lezen? Komt haar boodschap beter over.' 'Gast, hoe kan jij iets zinnigs zeggen over mijn interpretatie van songteksten?' 'Sorry, was gewoon een geintje. Bij deze een denkbeeldige Smiley, want zo communiceren we in 2017. Ja toch, niet dan?' 'Marijn, nog meer grappen en je wordt direct gesommeerd het pand te verlaten.' 'Bar, ik ga proberen me in te houden. Trouwens, heb je een gehaktballetje voor me? Die smaakt altijd top hier.' 'Ga je nu zitten slijmen? Een goedmakertje?' 'Pannekoek, ... staat dat ook op het menu, of staat ie achter de bar?' 'Marijn, gezellig dat je er weer bent. Ik heb vandaag helemaal zin om te werken. Wordt een topmiddagje slash avond. Denkbeeldige sarcastische knipoog, ... zo communiceer ik.' 'Hier je wijntje Marijntje. Even lekker van genieten. Alsjeblieft in stilte. Heb ik ook weer wat rust. Maar nu je er toch bent, en de enige klant, met de nadruk op enig ... Nog een verzoeknummer?' 'Uhm, even denken ... Misschien kunnen we nummers van de in 2016 overleden zangers beluisteren?' 'Soort van tribute-verzoekjes? Dat is misschien wel grappig ja.' 'Prince met 'Purple Rain' om mee te beginnen?' 'Marijn, toppertje! Ik dacht trouwens dat je met Wham zou komen. George Michael past wel bij je.' 'Bar, hoe bedoel je?' 'Kort, of een, bewust of onbewust, gewist geheugen? De laatste keer dat je hier dronken aan de bar zat, zat je nog te pochen over je tongervaring met Koningsdag. Binnen een kwartier twee mannen en een lesbienne vol op de bek gepakt! Lekker bijten in die nekkies.' 'Bar, het leven zit vol met onverwachte verrassingen ... en daar laat ik het nu graag bij. Wederom een denkbeeldige Smiley!' 'Denkbeeldige Dislike terug dan maar.'

'Gelukkig, een nieuwe klant. Welkom meneer. Kan ik iets voor u inschenken?' 'Ja graag. Doe maar een borrel. Een jonkie ... en een tulpje erbij.' 'Komt er aan!' 'Dag jongeman, vind je het erg als ik naast je kom zitten?' 'Nee, natuurlijk niet. Maar ik moet u wel waarschuwen. Ik hou van praten. Althans, niet altijd, maar vandaag wel. Ik zit nu op de praatstoel.' 'Praatkruk is volgens mij een betere benaming!' 'Ha ha ... u bent een grappenmaker!' 'Is het trouwens grappemaker of grappenmaker meneer?' 'Ik heb de linguïstische logica van de tussen-n nooit echt logisch gevonden. Kijkend naar deze taalonlogica had ik gewoon in het groene boekje op laten tekenen dat vanaf nu altijd de verbindende 'N' komt te vervallen. Maar ja, wie ben ik?' 'Het lijkt wel of dit je een beetje dwarszit. Heb ik het verkeerd?' 'Meneer, spelling is nooit mijn favoriet geweest. Als ik op de HAVO, en later op het VWO, een Engels dictee had, kon ik het wel schudden. Lachen, ik had geen idee hoe ik die woorden op moest pennen. En, dat is ook een mooi verhaal, als schoolonderzoek op het VWO hadden we een Nederlands dictee. Ik had daar een 1 voor. Wel opgehaald met mijn mondeling, over de literatuurboeken die ik gelezen zou moeten hebben, wat ik dus niet gedaan had. Leve de samenvattingen, en een goede verstandhouding met je docent! Maar ik had het over dat dictee. Ik kan me dat nog als de dag van gisteren herinneren. Ik zat naast Michel, een prachtige vriend, nog steeds, en bij elk onmogelijk woord, bij elke onmogelijke zin, kregen we de slappe lach. Allebei een 1. En wat blijkt nou? Ik had het er onlangs met hem over. Begon hij te lachen. Weet u wat hij zei meneer?' 'Nou?' 'Marijn, ik zat een jaar boven je, want je kwam van de HAVO! Maar ik had ook een slecht cijfer. Of het een 1 was kan ik me niet meer herinneren. Dus je herinnering raakt kant nog wal.' 'Meneer, gek toch, hoe je hersenen met je aan de haal kunnen gaan. Hersenspinsels, of beter nog, hersenverzinsels. En dan is Wikipedia een uitvinding. Gewoon even op Google 'valse herinneringen wikipedia' intypen en je hebt de informatie binnen een seconde tot je beschikking.' 'En wat heb je geleerd?' 'Kort gezegd komt het

er op neer dat iedereen in principe datgene dat hij, of zij, meemaakt onthoudt. Dat wordt in eerste instantie in het kortetermijngeheugen opgeslagen, en daarna gaat de herinnering naar het langetermijngeheugen. Naarmate de gebeurtenissen langer geleden zijn, zullen de herinneringen echter meer en meer 'wegzakken'. Geheugensporen kunnen vervagen, waardoor informatie opgeslagen in het langetermijngeheugen moeilijker toegankelijk wordt. Dit is een vorm van vergeten, hoewel de informatie wel aanwezig blijft. Mensen proberen daarom de gaten in hun geheugen op een of andere manier te 'vullen'. Dit is meestal een onbewust proces. Men 'verzint' bepaalde details en herinneringen, of probeert ze door logisch redeneren te herconstrueren. Hierdoor ontstaat een herinneringsvervalsing. Maar goed, nu is mijn geheugen toch al slecht, want de rest van de informatie ben ik vergeten. Ik geef altijd graag aan dat ik een analytisch geheugen heb, en alleen de dingen onthou die er voor mij toe doen. Wel goed toch? Om je tekortkomingen om te buigen in een positieve eigenschap. Heel menselijk toch? Je beter voordoen dan dat je bent. Zo houden we de vaart er een beetje in. De suggestie houdt ons op de been. Anders gezegd, als mijn hersenen in de supermarkt zouden komen te liggen, als lekker hapje, dan worden ze waarschijnlijk naast de gatenkaas gelegd. Ha ha. 'Maar Marijn, aan de andere kant, ... misschien is het wel fijn om een analytisch geheugen te hebben. Alleen de dingen onthouden die er voor jou werkelijk toe doen.' 'Meneer, u heeft daar wel een punt. Het feit dat ik alleen de zaken onthou die er voor mij toe doen, om ze in een bepaald perspectief te kunnen plaatsen, waardoor ik kan beargumenteren, is misschien wel een belangrijke eigenschap. Nu ik erover nadenk ... op mijn CV heb ik bij mijn competenties aangegeven dat ik analytisch en oplossingsgericht ben. Maar nog even over Michel. Ik ben in 2008 naar India gegaan. Ik heb daar veel gekkigheid meegemaakt. Om eerlijk te zijn werd ik er ziek. Heel erg ziek. Mijn moeder, zus en goede vriend Michel zijn daarom naar India afgereisd. Uit noodzaak, want ik had er, bewust of onbewust, voor gekozen om niet meer terug naar Nederland te gaan. Mijn moeder heeft pilletjes in mijn eten verstoppt. Net als je bij je zieke huisdieren doet. Ha ha. Na twee weken kwam ik weer een beetje bij mijn positieven en heb ik de terugreis aanvaard. Over die reis heb ik een verhaal geschreven, namelijk 'Het Laatste Testament', opgenomen in het boek 'Ik Ervaar'. 'Heb je dat boek uitgegeven?' 'Nee, ik heb het op een website geplaatst, bipolair.jouwweb.nl, waar mensen het gratis kunnen downloaden. Maar ja, wat is iets dat gratis is nu eenmaal waard in deze maatschappij? En misschien is het wel slecht geschreven.' 'Wat vind je er zelf van?' 'Ik ben er eigenlijk wel trots op!' 'Nou dan! Maar mag ik vragen wat er in India gebeurd is? Wat was er met je aan de hand?' 'Natuurlijk mag u dat. Ik was in India zwaar psychotisch, op een euforische manier. Het was me het reisje wel! Ha ha. Bij thuiskomt ben ik meteen naar de psychiater gestuurd. Labeltje 'bipolaire stoornis' op mijn voorhoofd.' 'Wat een verhaal zeg! 'Hoe weet u dat nou? U heeft het boek toch niet gelezen?' 'Grappenmaker, ... en dat ben je!' 'Doet me denken aan de verhalen van Dik Trom. Hoe ging dat ook alweer? *Het is een bijzonder kind*, en dat is-ie. Dat was toch de gimmick uit het boek? 'Klopt, daarom zei ik het ook zo! Volgens mij heb je een associatief brein. Klopt dat?' 'Ik weet wel dat ik een bijzonder manneke ben, en dat ben ik!'

'Barry, mogen wij nog iets drinken?' 'Ik dacht dat je het nooit zou vragen!' 'Meneer, nog een jottem jajum en een fluitje?' 'Graag kerel, een tulpje is zo niet meer van deze tijd. Dan maar zo'n hip fluitje, of een vaasje. Als het maar bier is toch?' 'Bar, je hoort het. Nog graag een jonge jenever, een biertje, en voor mij een chardonnay.' 'Een chardowattes?' 'Witte, droge wijn ... in die fles die achter je staat, mafkees!' 'Mag er nog een nummetje op?' 'Welke moet ik zette?' 'Kan je George Michael zette? Graag het nummer 'This kind of love'. 'Marijn, daar heb ik nog nooit van gehoord! Waarom dat nummer?' 'Het is een 'verloren gewaand' liedje van een nooit uitgebracht album. Heb ik net even opgezocht op mijn hipperdepipper-superdeluxe-Denver-tablet, gekocht voor allemachtig prachtig tachtig euries. Omdat jij graag wilde dat ik een liedje van George Michael ging verzoeken. 'Ja ja, zo ging het helemaal!' 'Maar ik vind het een mooi nummer. Heb net even geluisterd. En

trouwens ... onbekend maakt bij mij bemind. En dat vind ik wel toepasselijk, als je naar het nummer luistert.' 'Nou Marijn, ff zoeken. Ja, gevonden. Meneer, vind u het goed als we naar dit nummer luisteren?' 'Geen probleem. Ik ben wel nieuwsgierig geworden!'

'Marijn, wat vind je zo bijzonder aan dit nummer?' 'Meneer, ik ben echt benieuwd, hoe weet u hoe ik heet?' 'Ha ha, dat is niet zo moeilijk. Barry noemde je net bij je voornaam!' 'Grappig. Soms denk ik gewoon even niet na!' 'Maar over het nummer het volgende. Een van mijn favoriete boeken, die ik vroeger wel gelezen heb, is het boek 'De Alchemist' van Paulo Coelho. De Alchemist gaat over het verhaal van de herdersjongen Santiago. Hij heeft een steeds terugkerende droom over een schat in de piramiden van Egypte. Hij gaat op reis om de schat te vinden, omdat hij gelooft dat de droom 'niet zomaar een droom is', maar een profetische droom. Alchemie is trouwens een oude tak van de natuurfilosofie, waarin geleerden op speculatieve wijze materie onderzochten. Het is de voorloper van de moderne scheikunde. Een belangrijk doel van alchemie, in de Arabische en Westerse traditie, was het vervaardigen van de Steen der Wijzen, om gewone metalen in goud te veranderen, ziektes te genezen en langer te kunnen leven. Als je de clip van George Michael bekijkt neemt een alchemist het voortouw bij de chemie tussen twee mensen, oftewel het samenbrengen van twee geliefden. Dat roept natuurlijk de vraag op of er meer is tussen hemel en aarde. Berust alles op, al dan niet afgedwongen, geluk en of toeval, of bestaat er een bovennatuurlijke kracht die ons bij elkaar kan brengen? Bestaat De Alchemist God, of is dat slechts een illusie? Bestaan onze Scheppers, en waar zijn die te vinden? Is het verstandig om te zoeken naar de bron van onze creatie? Kunnen we ons niet beter richten op het Zijn en Blijven Bestaan? Zomaar wat vragen die in mij opkomen. Daarnaast is de duur van het fragment precies 6.12 minuten, totdat je op de startknop drukt, dan kom je op 6.11 minuten uit. Vreemd toch? Maar goed. In India heb ik me, tijdens mijn psychose, onbewust beziggehouden met numerologie. Die zoektocht heb ik beschreven in mijn verhaal 'Het laatste Testament', opgenomen in het boek 'Ik Ervaar'. Numerologie is een occulte wetenschap die zich bezighoudt met enerzijds esoterische, symbolische aspecten van getallen, en anderzijds met bredere interpretaties van getallensymboliek. Occulte wetenschap is gericht op de werking en beïnvloeding van transcendente (buitenzintuiglijke, bovennatuurlijke) krachten. Vertaald betekent numerologie 'kennis der getallen'. Een numeroloog zoekt naar de samenhang der dingen door het getal (als versleuteld symbool van verborgen kennis) als uitgangspunt te nemen. Hiertoe tracht de numeroloog volgens een bepaald systeem van 'coderen en decoderen' begrippen in getallen om te zetten, om vervolgens die getallen te duiden op grond van hem bekende esoterische kennis uit bijvoorbeeld tarot, gematria, astrologie of, en dat is voor mij belangrijk, eigen interpretaties. De theorie achter numerologie is historisch gebaseerd op de idee van Pythagoras dat alle dingen numeriek kunnen worden uitgedrukt, omdat ze uiteindelijk terug te brengen zijn tot getallen. Ik gebruik hier 'de idee', omdat filosofische denkrichtingen, termen of theorieën zo worden aangeduid. De wetenschappelijke gemeenschap beschouwt de numerologie als pseudowetenschap, omdat wetenschap gebaseerd is op de ratio, het verklaarbare. Numerologie stoelt op aspecten uit verschillende tradities en oude culturen, waaronder Babylonië, astrologische filosofie uit het hellenistische Alexandrië, vroeg christelijke mystici, het occultisme van de vroege gnostici, het Hebreeuwse systeem van de Kabbala, de Indische veda's, de Chinese 'Cirkel van de dood' en het Egyptische 'Boek van de Meester van het Geheime Huis' (Rite van de Dood). Het pythagorisme zou een grote invloed hebben gehad op de ontwikkeling van de numerologie en getallensymboliek. Daarbij wordt in de numerologie vooral aangehaakt bij een aan Pythagoras toegedichte uitspraak: 'de wereld is gebouwd op de macht der getallen'. Ik kende trouwens Pythagoras alleen van zijn wiskundige stelling. Ha ha. Maar mijn uiteindelijke interpretatie van de getallen heb ik vastgelegd in het verhaal 'Het Laatste Testament', opgenomen in het gratis e-boek 'Ik Ervaar'. 'Marijn, mag ik je dan vragen waarom bijvoorbeeld 612 belangrijk voor je is, ... zomaar

een nummertje hoor.' 'Of de duur van de clip van George Michael? Maar erg bedankt dat u het vraagt meneer!' '6 staat bij mij voor de 'Slechte Man', 1 voor de 'Schepping' of 'Begin', en 2 voor het 'Paradijs'. Als je deze cijfers bij elkaar optelt, kom je uit op 9, hetgeen naar mijn idee voor 'Harmonie' staat. 9 sluit dus perfect aan bij de videoclip van George Michael. In dit geval de liefde tussen twee mensen. Even een klein uitstapje. Ik kijk bij het bekijken van videoclips ook naar andere informatie. Zag u bijvoorbeeld 'MaRia' in het nummer van George Michael voorbij komen? Terug naar de getallen. Ik interpreteer 'mijn getallen' op micro-, meso- en macroniveau. En ook opmerkelijk ... het maakt niet uit hoe je de nummers optelt, je komt altijd bij hetzelfde basisgetal uit.' 'Hoe bedoel je Marijn?' $6+1+2 = 9$. $61+2 = 63 = 6+3 = 9$, en ga zo maar door. Op deze manier kun je hele zinnen ontleden tot een basisgetal.' 'Dat gaat me nu even te ver Marijn. Het duizelt me een beetje. Even een drankje tussendoor?' 'Barry, mogen wij nog een keer hetzelfde, maar dan voor mijn rekening?' 'Natuurlijk meneer, natuurlijk!'

'Nog een tribute-verzoeknummer Marijn?' 'Graag Bar, kun je 'Pour un flirt avec toi' van Michel Delpech opzetten? Delpech is op 2 januari 2016 overleden. Van dat liedje word ik zo vrolijk!' 'Alles om jou maar vrolijk te houden ... en stil!' 'Ik ga even mijn mond houden Barry, althans, de wil is er!' 'Hier heren, ... voor Marijn een wijntje en voor meneer een biertje en borrel.' 'Marijn, wil je nog iets kwijt over dit nummer?' 'Meneer, ik kan onder meer vertellen dat ik tijdens mijn laatste opname in de instelling, in de periode mei en juni 2016, een afspeellijst met Franse volksliedjes, oftewel Chansons, wat simpelweg 'liedjes' betekent, luisterde en de zinnen letterlijk kon vertalen. Of dit nu een droom, een illusie, een waan of (een beleefde) werkelijkheid was laat ik even in het midden, want ik heb Barry beloofd om even stil te zijn. Even tussendoor denk ik nu ... Misschien ben ik wel hyperpolyglot als ik manisch ben? Maar dat terzijde ... mijn Franse taalbeheersing is nooit verder gekomen dat het uitspreken van de zin: 'Je voudrais reserve une chambre avec soleil dans le sud.' 'Marijn, misschien een nummer verzoeken waar je echt stil van wordt?' 'Goed idee, maar de zangeres is gelukkig nog niet overleden.' 'Marijn, ik doe het er voor!' 'Oké Bar, dan graag het nummer 'Zo stil in Mij' van Van Dik Hout, maar dan gezongen door Anouk Maas.' 'Prima heer Willems, zolang u maar even in stilte kunt genieten.' 'Mooi nummer Marijn. Waarom wilde je dat graag horen?' 'Nou, omdat Barry het woord 'stil' eerder benadrukte, en ik het nummer in deze context wel toepasselijk vond. Daarnaast heb ik er herinneringen aan. Ik heb 8 jaar en 3 maanden een relatie gehad met Halima. Halima betekent 'aardig, vriendelijk'. En die omschrijving past perfect bij haar. In de Koran speelt Halima een belangrijke rol als pleegmoeder van de profeet Mohammed. Maar ... ik deel, in gedachten, met elke ex-vriendin wel een nummer. Bijvoorbeeld de muziek waarop we een nummertje maakten. Ha ha. Het gekke is dat ik, ondanks onze lange relatie, geen gezamenlijk muzieknummer met Halima deel. Althans in mijn gedachten niet. 'Zo stil in mij' wilde ik altijd graag meezingen, maar dan werd ik uitgelachen door Halima, en hield ik mijn mond maar. Was ik maar stil. Werd ik wel pissig om. En toen ze begon te zeuren over het feit dat ze dikker begon te worden, heb ik haar liefkozend 'hangbuikzwijntje' genoemd. Niet zo handig, maar kom op, meisjes plagen zoentjes vragen toch? Maar nu ik er aan denk ... Ik heb hele mooie herinneringen aan onze vakanties in Marokko. In Marokko deelden we wel een nummer, namelijk 'Fatima' van Fares. 'Mogen we dat nummer even luisteren Bar?' 'Het is dat jullie mijn enige klanten zijn en dit nu al een legendarische avond is. Not!' 'Trouwens. Over Halima. Tijdens mijn psychoses kwam mijn liefde voor Halima op een belachelijke manier terug. Ik was in de waan dat wij echt bij elkaar hoorden. Ik heb haar meerdere keren letterlijk gesmeekt om weer van mij te houden. Dat moet wel gekmakend voor haar geweest zijn. Ik heb haar altijd nog mijn excuses willen maken, maar die boot heeft ze afgehouden. En ik geef haar, logischerwijs, geen ongelijk! Soms moet je het verleden laten rusten, om verder te kunnen komen in het leven. Het gekke is dat ik ook met de moeder van Halima muziek 'in mijn gedachten' deel, en dan bijvoorbeeld terugdenk aan de kerstavonden die we gezamenlijk vierden. We luisterden allebei graag naar Fado, hetgeen in het

Portugees 'Gevoel' betekent. Neem bijvoorbeeld het nummer 'Ai Vida' van Cristina Branco, over 'Leven'. 'Bar, dat nummer wil ik graag horen.' 'Natuurlijk meneer. Ik zet hem op voor u!' 'Wat een prachtig nummer Marijn. Nog andere Fado-liedjes die we kunnen luisteren?' 'Ja, het duet 'Hey Lissabon' van Cuca Roseta en Jan Dulles. Opgenomen tijdens het prachtige programma 'De zomer voorbij'. Ik heb veel muziek gedeeld met mijn vader, hij heette Job, en dit nummer is er een van. Kon pap zo heerlijk op huilen. Mijn zus, Bregje, pinkte op dit nummer ook graag een traantje mee.' 'Hoe kijk je terug op je vader Marijn?' 'In India heb ik een verhaal geschreven dat ik in eerste instantie had opgenomen in 'Het Laatste Testament'. Maar dat heb ik verwijderd, omdat het geschreven is op basis van 'manische woede'. En die woede is nu weg. Kijk, ... mijn jeugd heb ik als heftig ervaren, want pap kwam altijd zo gestrest uit zijn werk. Op zaterdag 'moest' het dan altijd gezellig zijn. Maar het ontbijt mondde altijd uit in flinke ruzie. Het mooie aan het menselijke brein, ... of laat ik het bij mijzelf houden, mijn brein dus, is dat ik altijd de mooie dingen herinner en het negatieve vergeet, ... mede op basis van logica. Vragen stellen over het gedrag van je vader. De focus leggen op de positieve herinneringen. Pap heeft ons wel heel Europa laten zien. Lada, een oude Adriaan-caravan en skietjes op het dak. De Roma konden een voorbeeld aan ons nemen. Ha ha. Maar het was prachtig. Niet altijd voor mam en pap. Zeker niet als Breg en ik elkaar weer eens figuurlijk, en soms bijna letterlijk, de hersens aan het inslaan waren. Wat me daarnaast heel erg is bijgebleven, is dat ze zich niet bemoeiden met mijn huiswerk. Geen verplichtingen, want ze zagen het als mijn verantwoordelijkheid. En verplichte, opgelegde status, daar waren mijn ouders wars van. We woonden in Obdam in een prachtig huis, maar er werd niet over gepocht. Het huis in Frankrijk, in de Lot, was een plaatje van een boerderij met een groot zwembad, maar er werd niet belangrijk over gedaan. Wel grappig, ik heb het nu zowel over pap, maar ook over mam. Maar dat terzijde. Nog even over pap. Ik heb over hem geschreven. Hij komt terug in het verhaal '42'. Tijdens mijn psychoses heeft hij veel voor me gedaan, namelijk er gewoon voor me zijn en zoveel mogelijk de kalmte proberen te bewaren. Tijdens onze laatste 'vader-zoon-dag', of was het de eerste?, hebben we genoten van 'Peet, de parkeerwachter' en 'Zorba, the Greek'. Ik heb pap uit moeten leggen dat het filmpje over de parkeerwachter in scene is gezet. Hij kon het niet geloven! Bij het zien van 'Zorba' moest pap zo huilen. Ik ben maar niet begonnen over 'flashmobs', en ik heb hem in de waan gelaten dat dit een spontane actie is geweest. Wat is waar? Hoe beleef je de waan? Moet je de waarheid vertellen, en zo iemands emoties negatief beïnvloeden? Heeft dat zin? Is beleving niet genoeg? Het roept veel vragen bij me op. En hopelijk heb ik juist in deze juist gehandeld, door niet aan mijn vader te vertellen dat het filmpje van Zorba 'niet echt is', maar in scene gezet. 'Tijd voor een nieuw liedje Bar?' 'Komt u maar!' 'Even een eerbetoon aan mijn moeder. Kun je 'Mama' van Queen opzetten?' 'Kun je dat nummer ook toelichten Marijn?' 'Ik kan het wel, maar nu liever even niet. De video duurt trouwens 5.31 minuten. En Queen en mama lijkt me voor de hand liggend. Maar dat terzijde.' 'Bar, ik wil graag even door een roze bril het leven bekijken. Heb je voor mij een rosé tussendoor? En voor meneer nog een biertje. Al die jonkies zijn niet goed voor oudjes. Ha ha.' 'Bepaal jij dat bijgoochem?' 'Nu wel even meneer, want ik geef het rondje.' 'Ha ha, wat jij wil Marijn.' 'Maar meneer, nu we er toch zijn, wilt u niet graag naar een nummer luisteren? Niet omdat het moet, maar omdat het kan?' 'Leuk. Uhm ... even nadenken. 'Stairway to Heaven' van Led Zeppelin. Kunnen we precies 10.51 minuten van genieten. Marijn, waar staat trouwens het cijfer, of het getal, 7 in jouw optiek voor?' 'Leuk, en opmerkelijk, dat u het vraagt. Dat waardeer ik enorm. 7 staat voor de 'Gelukkige, Goede Vrouw'. Dat is toch logisch meneer?' 'Jouw logica probeer ik te volgen, ik doe mijn best, maar je gaat een beetje snel voor 'dit oudje'. 'Laten we dan maar even lekker tien minuten genieten.' 'Je begint het eindelijk te snappen Marijn.' 'Bar, ik probeer in alle rust te genieten van dit nummer. Kun je je mond ff houden? Sarcastische Boks ...'

'Weet u meneer. Tijdens mij psychoses probeerde ik alle nummers en letters op een manische

manier te interpreteren. Misschien wil Barry het nummer van Fifth Harmony, namelijk 'Work It' opzetten? Op de achtergrond ziet u de informatie die ik tijdens mijn psychose manisch kon interpreteren.' 'Marijn, ik kom uit op 'Worth it'. Is dat het nummer dat je wilt horen?' 'Ik dacht altijd dat het nummer 'Work it' heette, maar deze titel is wel toepasselijk. Ik ben het waard om hier te zijn, omdat ik zo hard gewerkt heb.' 'Gaat zeker diep Marijn?' 'Zeker meneer, maar alles op z'n tijd.'

'Meneer, ik was in manisch/ psychotische tijden zo realistisch overtuigd van de symbolische betekenis van getallen. Ik zag alle nummers. Ik zag alle hoofdletters, die ik op de numerologische manier vertaalde naar de basisgetallen. Dat wil zeggen van 1 tot 9. Ik schoot door in het interpreteren ervan. Maar nu, dus op dit moment, kan ik op een rustige manier de nummers 'ervaren' en ze in hun context plaatsen. Zonder hierbij andere mensen lastig te hoeven vallen. Gewoon mijn 'waan van de dag' beleven en hiervan genieten. Maar met mate. Dat is belangrijk. Beide benen op de grond en niet gaan vliegen en even later neerstorten. Zoals supergrover dat altijd zo grappig deed. Is het een vliegtuig? Nee, het is supergrover. En het ging altijd fout. Hij was in de waan dat hij de superheld was, maar het tegendeel was waar. Grover maakte er altijd een potje van. Wat heb ik hiervan geleerd? Mijn ideeën, hersenspinsels en wanen niet opleggen aan andere mensen. Maar ik heb wel een vraagje aan u. Welk nummer komt er nu in uw hoofd op?' '11' 'Oeps!' 'Waarom oeps Marijn?' 'Dat is voor mij een heftig nummertje!' 'Waarom dan?' '1 staat voor schepping. Maar wat doe je met twee keer schepping? Hier heb ik in India lang over zitten nadenken. Na een oorlog wordt alles opnieuw opgebouwd, dus geschapen. Voor een snelle schepping heb je dus vernietiging nodig. Daarom staat '11' bij mij voor vernietiging. Maar als je het getal op een andere manier benadert, namelijk op de numerologische manier, dan kom je uit op $1+1=2$, oftewel het paradijs. Even een raar uitstapje naar 9/11. Ik zal u een raar filmpje laten zien over het getal '11 in relatie tot 9/11'. En hoe lang duurt het videofragment meneer? Precies 2.36 minuten. $2+3+6=11$. Toeval, of een bewuste keuze van de maker? Ik weet het niet. Maar wat vindt u van het filmpje meneer?' 'Het is wel heel toevallig allemaal, en dat is het!' 'Ha ha, zo denk ik er ook over.' 'Maar Marijn, hoe ben je op dit filmpje gekomen?' 'Ik had in mijn tweede psychotische periode de drie films van 'Zeitgeist' bekeken, en moest aan het getal 11 denken. Want $9+1+1=11$. De Zeitgeist-trilogie heeft me erg aan het denken gezet. Wat is waar, en wat niet? Bestaat er een overlap tussen verschillende waarheden? Of is waarheid slechts een al dan tijdelijke, al dan niet gedeelde opvatting? Is waarheidsbevinding objectief of juist subjectief? Maar nog even over de derde Zeitgeist-film. Het geeft een tijdsgeest weer, waarin idealisten met oplossingen willen komen voor gecompliceerde problemen. Inzetten op de maakbare samenleving. Is dat het antwoord? Ik heb juist tijdens mijn studie, planologie aan de UVA, geleerd dat maakbaar idealisme onfortuinlijk uit kan pakken. Kijk bijvoorbeeld naar de Bijlmer. Aan de andere kant wordt er in Nederland altijd beleid gevoerd als het om ruimtelijke ontwikkelingen gaat. De vraag is dan hoe je maakbaarheid definieert en hoe je het begrip in de context van de gewenste ruimtelijke opgaven plaatst.' 'Werk je trouwens nu nog als planoloog Marijn?' 'Nee meneer, op basis van de Wet Poortwachter heb ik tot 2011 bij de gemeente Diemen moeten werken. Dat vond ik echt verschrikkelijk. Het heeft veel impact op me gehad. Tot 2008 heb ik er een prachtige tijd gehad. Heel veel kansen gekregen. Aan mooie projecten mogen werken. Goed beleid mogen uitdenken. Maar in 2008 was de nieuwigheid er wel af. Voor mijn vakantie naar India had ik zo goed als zeker een nieuwe baan. Maar in India ging het mis. En de nieuwe baan ging daarom niet door. En ik vond het zo beschamend om het gemeentehuis weer in te moeten lopen, want al mijn collega's waren op de hoogte van mijn 'avontuur' in India. Mijn collega's hebben me zeker gesteund, maar mijn zelfvertrouwen was ik compleet kwijt. Ik ben nog een paar keer uitgevallen, totdat ik het in 2011 echt niet meer trok. Sindsdien ben ik afgekeurd. Dat is het verhaal in een notendop. Maar ik ga af en toe nog naar Diemen om te kijken hoe de projecten waaraan ik een mee heb mogen werken van de grond

komen. Dan ben ik trots op mezelf. Laatst ben ik met een goede vriend naar Diemen Zuid gegaan, en heb hem over de herstructurering van het oude, vervallen kantorengedebied Bergwijkpark verteld, nu hollandpark.nl. Dan straal ik weer even. 'Marijn, misschien is dat moeilijk, maar ik ben zo benieuwd wat je meemaakt tijdens een psychose. Kun je daar iets over vertellen?' 'Geen probleem meneer. Ik zal u vertellen over wat ik heb meegemaakt tijdens een psychose in juli 2014. Ik had wel door dat ik erg vrolijk was, maar niet dat het weer uit de hand zou lopen. Het was erg warm in die tijd en ik lag bij het badje in het Westerpark. Lachen met kinderen en lekker babbelen met mooie jonge moeders. Een prachtige tijd. Totdat ik weer teveel begon te drinken. En teveel begon te roken. En teveel begon te studeren. Nachtenlang ging ik weer door. Muziek luisteren. Genieten van het heftige voelen. Schrijven. Uiteten en uitgaan. Op een gegeven moment kon ik niet meer slapen. Ik ben wel tien dagen achter elkaar wakker geweest. Niet normaal voor een mens, maar het voelt heerlijk. Ik heb een hele grote speelgoedtigger en dat beest kwam tot leven. Ja Ja, het is wat! Begonnen zijn snorharen in mijn beleving te bewegen. Was wel eng, maar het paste in mijn magische wereld. De volgende avond ging ik wederom uit eten. Bij Podium Mozaïek. Zat ik heerlijk op het terras te genieten van zoete toetjes. Ik moest wel lachen, want ik had het warm en koud tegelijk. Daarom had ik mijn dikke leren jas aan, bovenop mijn lange zwembroek. Ik zag er niet uit. Ha ha. Toen ik naar huis wilde zocht ik naar mijn sleutels. Die kon ik niet vinden. Ik heb toen aan een brede kerel gevraagd om mijn deur in te trappen, maar dat lukte hem niet. Afijn, ik had wel een noodplan nodig. En toen besepte ik me dat mijn ex mijn sleutel nog heeft. Dus maar een taxi gebeld. Op naar Amsterdam Noord. Halverwege de rit naar Noord vertelde ik de chauffeur mijn verhaal, over de sleutels dan. Hij begreep dat ik pas op de terugweg eventueel de taxi kon betalen en hij werd daarom woest. Het was een grote kerel en hij greep me tijdens het rijden vast. Ik was ook woest en wilde hem slaan, maar ik dacht te begrijpen dat dit een leermoment was en dat ik me moest overgeven aan de situatie. Ik werd bij het politiebureau 'afgezet', in de boeien geslagen, en, met redelijk wat geweld, in de cel gegooid. De politie kon echter geen identificatiebewijs vinden, want ik had niks bij me. Na een uur mocht ik gaan. En ik herkende de omgeving. Ik wist welke weg ik moest bewandelen om bij het huisje van mijn ex uit te komen. Daar eenmaal aangekomen belde ik aan. Ze was in tranen. Ze had een moeilijk gesprek gehad die avond en wilde, of kon, me niet helpen. Ik had nog een mooi glaasje en dat heb ik haar gegeven. Daarom ben ik maar naar de pont gewandeld. Over het IJ en terug in de vertrouwde binnenstad. Toen had ik het geweldige idee om mijn vaste dame van plezier te vragen om vijftig euro van haar te mogen lenen. Ze zag er wonderschoon uit, maar ze werd boos op me, toen ik om hulp vroeg. Afijn, ik had natuurlijk ook zwart de trein naar Amsterdam Sloterdijk kunnen nemen, dan was ik zo thuis geweest. Had gekund, maar ik volgde mijn intuïtie. Ik besloot naar huis te wandelen. Op mijn Marokkaanse sloffen. Met zwembroek. En een leren jas. Jezus, wat moet ik eruit hebben gezien. Wat een vertoning. Maar goed, op de Dam ging ik voor het monument zitten. Ik zat in het licht van de grote schijnwerpers en voelde me 'heilig'. In de bloemen zag ik mijn exen. De roos voor een ex die van mijn rozen had genoten. De Iris voor een andere dame. De lelie voor Suzan, want Suzanne betekent 'lelie'. Ik had trouwens ook glas in mijn voeten en zag deze nachtelijke weg terug als een soort 'lijdensweg', die moest worden afgelegd, om op het rechte pad terecht te komen. Oké, ik weer verder lopen. Ik kwam zulke speciale mensen tegen ... en ... dat was raar ... achter mij 'ging het licht uit'. Letterlijk. Voor mij scheen het licht en achter mij werd het licht gedoofd. Als een kaarsje. Alle reclameborden werden verwijderd, de gebouwen kregen felle kleurgevels en de stad werd opgeruimd. Net zoals in een Israëliisch liedje. Op mijn route. Op mijn tocht. Een heel speciaal gevoel, ik was het stralende middelpunt van Amsterdam. Van de wereld. Van het universum. En toen was ik weer thuis, na een wonderlijke wandeling. En ... je raadt het nooit ... voor de deur vond ik mijn huissleutels ... in mijn binnenzak. Ongelooflijk. Al dat avontuur en ik had de sleutel bijna letterlijk in handen. Afijn, binnengekomen schonk ik een klein glaasje port in. Witte port. En ik ging op het balkon zitten. En wat ik toen zag ... ongelooflijk! Ik zat in een andere wereld. De ene na de

andere UFO vloog over. De hemel was zo helder. Overal sterren. Overal UFO's. En toen zette ik muziek op. Kon geen kwaad, want ik had het idee dat iedereen uit de stad verdwenen was. Maar ... er werd door een buurvrouw geschreeuwd dat de harde muziek uit moest, en toen knapte ik. Ik werd waanzinnig van woede. Smeet het glaswerk kapot. Gooide mijn was naar buiten, in de achtertuin van de burens. Maar daar bleef het niet bij. De magnetron? Uit het raam. De pannen? Door het raam. Een heftige ontlading. En waarom? Omdat ik uit mijn waan werd gehaald. Mijn droom ... om de wereld een boodschap te kunnen geven. Dat er meer is in het leven, als je maar om je heen kijkt en de zaken bestudeert, de verbanden tussen de verbanden legt. Om tot een betere wereld te komen. En toen werd het stil. Ik had mijn eigen huis kort en klein geslagen. Zoveel woede, in zo'n korte tijd. Ik was kapot, maar na tien minuten ging de bel. Politie, ... open doen. En ik ben als de dood voor de politie. Eerdere arrestaties waren heftig. Traumatiserend. Daarom ging ik me verstoppen. Met een groot mes, onder een doek, op het balkon. Toen de voordeur was ingeslagen duurde het even voordat ik besepte dat er geen arrestatieteam voor mijn deur stond, maar dat er 'maar' vier agenten in mijn huis aanwezig waren. En daardoor werd ik minder bang. Ik gooide het mes van het balkon af en gaf me over. Ik moest in het midden van de kamer op een stoel zitten. Wachtend op de psycholance. De eerste keer dat ik werd opgehaald door de psycholance! De verpleegkundigen waren rustig. Veilig. Ik voelde me veilig en geborgen. Daarom had ik het idee dat ik meeding met een UFO, om deze verrotte wereld, het verrotte leven van Marijn Willems, achter me te mogen laten. Maar de rit ging naar Mentrum, naar het gekkenhuis. Als je daar wordt binnengebracht kom je op het SPOR terecht, de eerste opvang voor mensen die niet sporen. Ha ha. Je gaat meteen de isoleercel in, maar de verpleger, een brede man, of moet ik bewaker zeggen, is aardig. Je mag dan af en toe sigaretjes roken en je krijgt te eten. In de isoleer hangt een camera. Ik heb mijn hele verhaal in die camera gedaan. Zou ik wel terug willen zien. Anyway, dit was mijn verhaal over een avondje manische, psychotische en euforische ontremming.' 'Heftig Marijn!'

'Meneer, mag ik u nog iets vertellen over Schopenhauer en de drie stadia van Waarheid?' 'Graag kerel, maar een andere keer, want al je verhalen duizelen me een beetje'. 'Dat begrijp ik goed meneer, want ik word er ook een beetje dol van'. 'Zullen we nu lekker Barry de muziek laten regelen en aan de bar zitten zoals in de clip van André Hazes junior? Leef!' 'Graag!'

'Maar nog even kort, ... een ding en dan kan ik mijn hoofd leegmaken.' 'Vooruit dan maar Marijntje Grijs annex kleurrijk persoontje ... ! 'Die heb ik eerder gehoord ... ha ha. Maar ik heb op 3-1-2017, precies om 07.03 uur (= 24 = 42, wat allebei 6) over deze ontmoeting gedroomd. Wij samen aan de bar. Na afloop gingen we niet afzonderlijk naar huis, maar we gingen uw oude herder uitlaten in het Westerpark. Tijdens de wandeling begon de omgeving te veranderen, donkere gevels kregen heftige kleurtjes. Net als in de psychose. Ik hield wijselijk mijn mond. Het was een groot vogelconcert, zo prachtig! Hazen, konijnen, vossen, herten, slangen, en zelfs vissen kwamen een kijkje nemen. In het park zat op een bankje een heel mooi meisje. Zij vroeg, vanuit het niets, waar ik al die tijd was geweest en waarom mijn pad zolang had geduurd. Ik stond met mijn mond vol tanden. Zo'n mooie meid, maar die situatie ... U gaf aan dat ik me niet van de wijs moest laten brengen en me gewoon voor moest stellen. Zenuwachtig pakte ik haar hand, gaf een handkus en stelde me voor. Haar naam was Marie Anna en de betekenis van die naam kende ik maar al te goed. Marie Anna stond op en sloeg haar arm om mijn middel. U zei dat we nu samen op weg konden gaan, en u nam afscheid. Afijn, wij verder lopen, ... werd het steeds drukker in het park. Zelfs Obama stond tussen het publiek. En Merkel. En Willem-Alexander met Maxima. Maar, en dat deed me veel meer, mijn directe omgeving, de mensen om wie ik echt geef, was er ook. In stilte, echt geen woord, werden Marie Anna en ik aangekeken door het publiek. En op het grote veld bij het kinderband landde onze rit naar huis. Na het instappen in ons witte wondermobiel vlogen we

weg naar onbekende bestemming. En toen werd ik wakker.' 'Mooi, maak je dromen maar waar! Volgens mij staat daar iemand naar je te zwaaien. Maar goed, ik ga naar huis. Kom Zorro, oude herder van me. Was leuk om je te ontmoeten! Tot weer ziens maar misschien.' 'Dag meneer! Het was leuk om u te ontmoeten. Ja, misschien tot de volgende keer maar weer.'

'Dick, ben jij dat? Wat doe jij hier?' 'Marijn, we gaan op vakantie. Als je op reis wilt tenminste! Kom, we lopen naar je huis.' 'Dick, kom binnen. Wees welkom! Nou Nick en Sick, dat is toch wat. Dick en ik gaan op vakantie! 'Ik zal Carina even een berichtje sturen. Zij geeft altijd de katten en vissen eten als ik in het gekkenhuis zit. Kost klauwen met geld, maar voor een professionele dierenoppas aan huis, ja ... daar mag een prijskaartje aan hangen. Ik wil dat mijn dieren goed verwend worden tijdens mijn lange opnames. Dick, ik heb dit jaar trouwens al een opname achter de rug, en het is pas februari, en vorig jaar drie. Ik moet niet gekker worden! Ha ha. Vind jij die opnames ook zo heftig? Ik word een beest en mijn laatste arts zei dat ik 'lijp' binnengebracht werd. Helemaal wappie de flappie. Ik heb drie deuren ingetrapt en ben heftig naar de isoleercel gesleept. Kon niet meer lopen man, en had een blauw oog van hier tot Tokio'. 'Wat vind je daar nu van Marijn?' 'Gekkenwerk ... hi hi! Ook heb ik mijn witte tafel helemaal bekrast. Verdient geen schoonheidsprijs. Ik wordt trouwens op de HIBZ in Duivendrecht opgenomen. Daar gaan de heftigste gekkies naar toe. Jij mocht je tijd tenminste nog in Mentrum uitzitten, waar je nu andere mensen met je muziek geneest, of helpt naar hun herstel. Ik ben er niet meer welkom. En zelfs op de Hogere Intensieve Beveiligde Zorg, ingesloten in een TBS-kliniek, hebben ze het wel met mijn agressie gehad. Maar ik heb wel een heel goed contact met de verpleegkundigen aldaar. Ze zijn zo menselijk en goed in hun werk. Daardoor duren de opnames veel korter dan in Mentrum. Maar er komen ook wel andere heftige gevallen. Een meisje uit Polen schopte alles kapot. Een X-box en drie breedbeeldtelevisies kaduk. Maar ja, zij heeft de juiste psychiatrische hulp nodig. Dus ze zit daar op de juiste plek. 'Ga je nog inpakken Marijn?' 'Oké, de tas pakken. Drie onderbroeken. Warme trui, drie T-shirts, drie paar sokken, een zwembroek en twee spijkerbroeken. Moet genoeg zijn. Computer en camera, tandpasta en borstel, shampoo en scheermesjes. Alles past in mijn trolley. Kwart voor acht. Huis opgeruimd. Ik heb er zin in. Nog even een sigaretje en dan ben ik klaar om te vertrekken. Klaar! Nick en Sick, om een knuffel geven!' 'Marijn, daar gaan we! Het eerste stukje gaan we met de taxi.' 'Dick, ik heb een kleine trolley mee. Is dat niet teveel bagage?' 'Welnee man. Lang leve de lol. Kom lekker naast me zitten. Chauffeur, mag de muziek aan?' 'Maar Dick, dan kunnen we niet praten ... en ik ben zo nieuwsgierig naar waar we naar toe gaan!' 'Marijn, vertrouw me nu maar, of wil je niet verrast worden? Kan ook, maar dan is de lol er, wat mij betreft, wel af.' 'Nee Dick, je hebt gelijk, ik ga lekker genieten. Chauffeur, kan radio Decibel op ... lekker hard?' 'Natuurlijk!' 'He, we gaan niet de A10 op Dick, maar we gaan richting Haarlem. Gaan we niet naar Schiphol?' 'Marijn, laat je verrassen, want we zijn er.' 'Maar Dick, we staan bij een leeg weiland. Ik begrijp het niet.' 'Marijn, ik zal iets moeten toelichten. Je fantasie in Mentrum, in het gekkenhuis waar we allebei zaten opgesloten, waar ging die ook al weer over?' 'Hoe weet je dat Dick? Hoe ken je mijn wanen? Daar heb ik je toch niks over verteld? Mijn wanen hield ik, volgens mij, voor me. Ook om mezelf te beschermen.' 'Weet je nog dat je tegen mij hebt gezegd dat je verwacht had dat de psycholance je naar een UFO zou brengen?' 'Nee ...' 'Nou je hebt het wel verteld. Toen we samen in de rookruimte zaten en jij onder de Haldol zat. Platgespoten, om weer een beetje bij zinnen te komen. Toen hadden we het over buitenaards leven. Je hebt al je wanen uit de doeken gedaan. Maar alleen aan mij. Niet aan het personeel. Niet aan de andere medepatiënten. Je dacht dat het ambulancepersoneel ook buitenaardsen waren en je naar een UFO zouden brengen. Maar ja, als je in de 'normale' wereld 's nachts je huis kort en klein slaat, omdat ...' 'Omdat ik de last van de wereld op mijn schouders had.' 'Vertel nog eens hoe je tot je wanen kwam. Vertel over je laatste psychotische episode en je opname. We hebben zeker nog een kwartier, voordat we worden opgepikt.' 'Oke, even kort over mijn psychoses in Barcelona en Valencia. Ik ging naar

Barcelona om met Reina, betekent trouwens koningin, te daten. Ze komt oorspronkelijk uit Bolivia. We hebben hele leuke dingen samen gedaan. Lekker uit eten geweest, en naar het museum van de geesten. Daar vloog ook een kereltje in de sterrenwereld. Ik dacht dat ik dat was. Ze wilde niet zoenen, want ik rook naar rook, maar we waren net een getrouwd stel. Toen ik dit aan een andere Spaanse ging uitleggen, omdat ze op mijn pad kwam, wilde zij wel seks met mij. Maar ik bleef, met mijn domme hoofd, trouw aan Reina. En misschien was onze relatie wel heel speciaal. Omdat zij alleen Catalaans en Spaans sprak, en ik alleen Duits, Hebreeuws en Spaans brabbel, mijn Engels is super trouwens, verliepen de gesprekken lekker rustig via google translate. Maar dan nu .... Ik moest over naar een nieuw hotelletje. Waarom? Ik zou ook nog naar Valencia vliegen, maar ik vermaakte me zo in Barna dat ik had besloten om niet naar Valencia te gaan. Dit wilde ik doen om in Valencia een paar huizen te bezichtigen, om misschien daar een huis te kopen. Ik ben gek op Valencia. Het heeft een ruw hart. In dat nieuwe hotelletje hing een hele nare sfeer. Om een lang verhaal kort te maken. Ik wilde op een gek moment de nek van de receptionist doorsnijden. Ik had het juiste mes al gevonden. Maar ik werd geholpen vanuit Nederland. Het werd door mijn SPV'er uit mijn hoofd gepraat. Toen heb ik maar de kamer verbouwd. De Spaanse politie werd er bijgehaald en mijn paspoort moest ik afgeven aan het hotelletje. Dat mag helemaal niet. Toen werd ik de straat opgestuurd. Ik heb in een ijskoud Barcelona mijn weg op straat moeten vinden. En weet je wat gek was, iedereen begon in het Nederlands tegen mijn te praten. Zwervers die hun geluk in Nederland waren verloren. Ik ben in een ATM-hokje tot rust gekomen met een biertje en koude koffie. Ik heb de ruimte mogen delen met een andere zwerver. In de ochtenduren ben ik in de warme metro gaan zitten. Dezelfde dag ben ik teruggegaan naar het hotelletje. Ik mocht mijn paspoort terug, maar moest wel mijn rijbewijs afgeven. Ik kookte van binnen. Toen ben ik op een klein terrasje gaan zitten. En wat me toen overkwam .... Jezus, ik begon gewoon letterlijk te zweven. 1 meter de lucht in. Dit kon niet waar zijn. Daarna had ik een gesprek met de manager. Hij bleef achter zijn personeel staan, maar gaf wel mijn paspoort terug. Hij heeft de rekening van 80 euro nog gemaild. Ik heb hem in het Spaans uitgekafferd. Ik heb in Barna de Annunaki keihard op mijn dak gehad. Toen ik de bus pakte naar jet vlieggeld, helemaal kapot en op, was ik op weg naar terminal 1, terwijl ik bij 2 moest zijn. Toen gebeurde er iets raars. Er verscheen heel raar telefoonnummer op mijn scherm. Het was God, die mij in het lers uitschold. Ik heb hem een sms teruggestuurd. Of hij niet ff normaal kon doen. Toen ik bij de verkeerde terminal aankwam heb ik nog een taxi gepakt naar 2, maar daar verdween alles als in de Matrix. Ik heb daarom de bus naar de stad maar genomen. Daar kwam ik mijn kunstenaarsvriend tegen. Oh god, hoe heet hij nu toch al weer. Bob! Uit Amerika. Ik kwam terug in een Carnavalsoptocht. Ik zat vast tussen vuurspuwende draken en paarden.

'Marijn wie zijn de Annunaki?' Vroeg Dick zich af.

'Dat zijn onze Goden!' 'Ik zoek wel wat extra info op wiki op. Trouwens, Bram Vermeulen heeft een heerlijke pedante lezing gegeven met de titel 'In den Beginne', te zien op youtube.

De Anunnaki (enkelvoud Anunnaku) vormen in de Mesopotamische mythologie (Sumeriërs, Akkadiërs, Assyriërs en Babyloniërs) een groep godheden die verwant zijn en soms overlappen met de Anunna (de 'Vijftig Grote Goden') en de Igigi (de mindere goden). De godennaam kan getranscribeerd worden als da-nuna, da-nuna-ke4-ne, of da-nun-na. Er bestaan veel schrijfwijzen: Annunaki, Anunnaki, Anunaki, Anunaku, Anunnaku, Anuna, Anunnaka. De betekenis is 'nakomelingen van Anu', ofwel 'die van koninklijken bloede'. Hoofd van de Anunnaki-raad was de Grote Anu, de god van het firmament. De andere leden werden als zijn nakomelingen beschouwd. De Anunnaki vormden de Hoge Raad van de Goden als Anu's metgezellen. Ze hadden sleutelposities verspreid over de wereld en de onderwereld. Meest bekend onder hen waren

Marduk (Enki's zoon), Asaru, Asarualim, Asarualimnunna, Asaruludu, En-Ki (Ea voor de Akkadiërs), Namru, Namtillaku en Tutu. In de Akkadische religie werden de Anunna als Anunnaki opgenomen. Hier vormden ze de onderaardse goden, die tegenover de Igigi, de hemelse goden, werden gesteld. In onder andere de Enoema-Elisj verstoorden de Anunnaki met hun vitaliteit de rust van de oudere goden en Tiamat, de oergodin van het (zoute) water, verzamelde haar Igigi onder leiding van haar zoon Kingu om in opstand te komen. Maar Kingu werd verslagen door Marduk, de leider van de Anunnaki. Marduk nam de Me, de Tabletten van het Lot, van Kingu af. Om plaatsvervangers voor de Igigi als arbeiders te vinden en Kingu voor zijn opstand te straffen, maakten de baarmoedergodin Mami en handwerkersgod Ea (Enki) van veertien stukken klei, gemengd met het bloed én het verstand van Kingu, zeven mannen en zeven vrouwen. Die hebben nu iets goddelijks in zich én rebels, omdat ze ten dele afstammen van de opstandige Igigu Kingu.

Mythengeschiedkundig vertegenwoordigt het geloof in de Anunnaki een zeer oude fase van godsverering. Zo waren de Sumeriërs de mening toegedaan dat akkerbouw, veeteelt en weefkunst van de heilige berg Du-Ku tot de mensen was gekomen. Daar leefden namelijk de Anunna-goden, aanvankelijk goden uit een zeer oude tijd, zonder individuele namen. De Duitse archeoloog Klaus Schmidt stelt in 2006 in zijn boek 'Sie bauten den ersten Tempel'. Das rätselhafte Heiligtum der Steinzeitjäger het vermoeden ter discussie, dat de naamloze goden van de Anunna-raad de herinnering aan de goden weerspiegelen die de jagers uit de steentijd in de oudste stenen tempel ter wereld op de Göbekli Tepe tussen ca. 10.000 en 8000 v.Chr. vereerden.'

'In Valencia heb ik de Reptilians ontmoet. De oerbreinen. Gelukkig hebben drie Nederlanders mij hier doorheen gesleept. Het was een loodzware tijd, maar wel genoten. Met San Juan (feest ter ere van Johannes de Doper) naar het strand. Hier heb ik staan dansen op de boulevard. Te gek. We ontmoeten ook nog een ander NL stel. We kwamen alleen nergens in. Werden overal genegeerd. Ik kon hier beter mee omgaan dan de rest. Ik werd alleen gek gemaakt door een bloemenverkoper. Toen ik hem aan wilde vallen ging ik door mijn enkel. Dat was dom! Het meisje was psycholoog in opleiding. Toen ik vertelde over 'JAJA de tijger' gaf ze aan dat ze het sprookje al had gelezen. Is dat geen toeval? Ik ben er in Valencia door de NL'ers doorheen gesleept. Ik heb trouwens nog in een garage moeten slapen. Dat is een heel verhaal. Maar dat was Valencia in een notendop. De Reptilians worden ook wel eens verward voor de Annunaki. Bijvoorbeeld door David Icke.'

Anyway, dit was mijn verhaal.'

'Marijn, fantastisch hoe open jij bent over je bipolaire stoornis en je wanen. Maar we gaan op reis en ik heb een vraag voor je: 'welke rol heb ik op deze reis, en wie ben ik eigenlijk, en waar gaan we heen?' 'Dat zijn drie vragen. Ha ha.' 'Ik dacht in Mentrum altijd dat jij de vliegenier zou zijn, degene die mij op reis mee zou nemen en de UFO zou besturen. Waarom? Omdat je het ook over buitenaards leven had, en je altijd met een vliegeniersjas rond liep. Vandaar. Daarnaast denk ik dat je afkomstig bent van de Pleiaden. Je bent, denk ik, een Pleiadiër.' 'Goede intuïtie ... ha ha. Het klopt, je hebt helemaal gelijk Marijn. De verrassing is ... je gaat mee naar de Pleiaden. Dat wordt je plezierreisje. Wie denk je dat aan boord zal zijn?' 'Dat is lastig, maar ik hoop jullie leiders. En dan denk ik ... Villon en Itme. Klopt dat?' 'Ja man, helemaal goed! Waar ken je onze leiders van?' 'Villon heeft op 26 november 1977, via de Engelse TV, een boodschap uit doen gaan van vrede. Nooit wat meegedaan, omdat er niet in geloofd werd. Dit fragment is trouwens te zien op youtube. Itme heb ik persoonlijk ontmoet. Ik ging met mijn goede vriend Arthur, tevens mijn juridisch adviseur, een drankje doen. In een leuk café troffen we een interessante vrouw. Een kunstenares. Deze vrouw trok me zo aan. Hele avond mee staan praten en uiteindelijk heeft ze opgeschreven dat ze van de Pleiaden afkomstig is en de Aarde maar een tranendal vindt. Dat briefje heb ik nog steeds thuis liggen. Als bewijsmateriaal. Maar wat bewijs je ermee? Dat er op aarde 'gekken' rondlopen, die

denken dat ze buitenaards zijn? Ik heb de volgende dag natuurlijk wel op internet gekeken of er iets bekend is over de Pleiaden.' 'En ... wat heb je gevonden?' 'De Pleiaden, een Zevengesternte, is een open sterrenhoop in het sterrenbeeld Stier (Taurus). De sterrenhoop bevindt zich op ongeveer 440 lichtjaren van de aarde. Met het blote oog ziet men in een stedelijke omgeving 5 of 6 sterren, maar in een volledig donkere omgeving zijn met scherpe ogen wel 9 of 10 sterren zichtbaar; door een verrekijker of telescoop - afhankelijk van de sterkte - zelfs tientallen tot honderden. De Pleiaden worden ook wel de 7 zusters genoemd. Genoemd naar zeven zussen uit de Griekse mythologie die door Zeus aan de hemel waren geplaatst. De Pleiaden waren al in de oudheid bekend. Zij worden rond 750 v.Chr. genoemd in de Ilias en de Odyssee van de Griekse dichter Homerus. Ook de dichter Hesiodus noemt de Pleiaden in zijn werken rond 700 v.Chr. .Veel andere antieke beschavingen uit de oudheid kenden deze sterrenhoop eveneens. De Pleiaden worden ook reeds in de Bijbel genoemd: 'De Grote Beer heeft hij gemaakt, en Orion, de Pleiaden en de sterren van het zuiden.' (Job 9:9), "Kun jij de Pleiaden aan banden leggen of de ketenen van Orion losmaken?' (Job 38:31). De Pleiaden bestaat uit de volgende sterren: Pleione, Atlas, Alcyone, Maia, Asterope, Taygeta, Celaeno, Electra en Merope.' 'Wat is de relatie tussen jou Aardse vader Job en de Pleiaden Marijn?' 'Mijn vader en ik speelden vroeger altijd 'de grote beer', klom ik op zijn rug. Hij was, of is?, een rationele man, met enorm veel gevoel, als hij bijvoorbeeld naar muziek luistert, die gelooft in de dingen die hem worden aangeleerd. Voor hem is het moeilijk om open te staan voor ... zeg maar ... niet Aardse zaken. In mijn interpretatie van de numerologie, waar vader Job dus niet in gelooft, staat het basisgetal 9 voor 'Harmonie'. (Job 9:9) = 18 = 1 + 8 = 9. Wij hebben altijd gestreefd naar harmonie, maar dat ... om het zo maar eens te zeggen ... lukte niet altijd even goed. Misschien omdat we teveel op elkaar lijken?' 'En over de mensen die op de Pleiaden leven, wat weet je daarover Marijn?' 'Daarover heb ik informatie opgezocht op internet. Ik ben op nieuwetijdskind.com het volgende tegengekomen:

'Degenen met de Pleiaden als hun Planetaire oorsprong zijn gevoelig, liefdevol en vriendelijk. Er is bij hen een diep en blijvend verlangen naar vrede en geluk voor iedereen. Als je aan iemand die afkomstig is van de Pleiaden vraagt 'wat wil je van het leven?' zullen ze waarschijnlijk zeggen: 'Gelukkig zijn!' Pleiadiërs hebben een aangename, zachte energie waar anderen in hun buurt van genieten. Pleiadiërs zijn emotioneel en liefdevol, maar hebben de neiging die te onderdrukken door het verlangen om anderen te plezieren. Ze zijn gevoelig en reageren snel op kritiek. Pleiadiërs hebben een neiging om hun eigen wensen en behoeften op te offeren in hun poging anderen te behagen. Dit kan innerlijke wrok veroorzaken. Liever dan de wrok te uiten en openlijk boos te zijn, kunnen Pleiadiërs een passief-agressief gedrag vertonen, in de hoop dat hun gevoelens door anderen opgemerkt en beantwoord worden zonder de noodzaak van discussie. Zij moeten leren begrijpen dat degene die zij proberen te behagen, er meestal de voorkeur aan zal geven om die gevoelens en behoeften te horen. Pleiadiërs kunnen lichamelijk ziek worden in situaties waar sprake is van woede, spanningen en ruzies om hen heen. Ze kunnen de emoties van anderen overnemen door hun onbewuste poging situaties te verzachten of te bemiddelen. De neiging om de eigen emoties en de overgenomen emoties te onderdrukken kan energetische blokkades vormen als deze emoties niet van tijd tot tijd worden losgelaten. Uiteindelijk kan dit dus leiden tot lichamelijke ziekten. Een groot deel van hun leerervaringen bestaat uit het leren toestaan dat andere mensen zelf mogen ervaren wat zij hebben gekozen en daar niet persoonlijk bij betrokken hoeven te raken. Pleiadiërs kunnen leren zich bewust te worden van hun verlangen om anderen gelukkig te maken en zich realiseren dat iedereen zelf verantwoordelijk is voor persoonlijk geluk en ontplooiing. Zij mogen leren anderen toe te staan om verantwoordelijk te zijn voor zichzelf, en voor hun groei- en leersituaties. Pleiadiërs leren dat ze niet kunnen beslissen wanneer anderen gelukkig zijn of wat anderen nodig hebben om gelukkig te zijn en kunnen leren in plaats daarvan hun focus richten op het eigen geluk. Als echte verantwoordelijkheid is geaccepteerd voor zichzelf

en voor het persoonlijk geluk, zullen Pleiadiërs bloeien en hun fysieke lichaam zal stralen. Pleiadiërs kunnen werken aan het ontwikkelen van eigenwaarde en aan communicatievaardigheden, zoals telepathie. Het is belangrijk voor hen om persoonlijke macht terug te winnen, vrij te communiceren en van binnenuit sterker te worden. Soms kan het bij anderen overkomen dat Pleiadiërs overdreven gereserveerd en afstandelijk zijn. Dit is te wijten aan hun neiging de eigen gedachten te bekritisieren en daardoor hun gedachten niet meer delen. Wat weer problemen geeft met eigenwaarde. Vaak voelen Pleiadiërs dat hun gedachten het niet 'waard' zijn om gedeeld te worden; daar zullen zij ook aan moeten werken. Zij kunnen patronen ontwikkelen in het gebruik van verschillende 3D-bezigheden als een tijdelijke vlucht uit de realiteit, of door een verkeerd opbouwen van vertrouwen en vaardigheden op communicatiegebied. Het kunnen riskante avonturen met drugs en drank zijn, seksuele – of romantische drama's, of het kan leiden tot eenvoudigweg ontsnappen naar andere werkelijkheden door te lezen, televisie of films te kijken. Pleiadiërs laten los door huilen. Passend bij hun neiging om emoties te onderdrukken worden die opgebouwd tot op een punt waarop ze wel moeten loslaten. Dit kan resulteren in een huilbui die optreedt als een overdreven reactie op een situatie. Het is een loslaten van veel meer dan wat er feitelijk gebeurd is. Passend bij de communicatiestoringen waaraan gewerkt mag worden, ervaren Pleiadiërs verschillende manieren van loslaten in het keel-chakra-gebied, zoals huilen. Het kunnen ook terugkerende fysieke problemen zijn of moeite met spreken zoals heesheid, hoesten of een afgeknepen gevoel in de keelchakra. Dit zal niet langer gebeuren als Pleiadiërs geleerd hebben te vertrouwen in het vrij uiten van emoties en behoeften en dit kunnen toepassen in het dagelijkse leven. Storingen kunnen gezien worden als een signaal om bij jezelf te onderzoeken wat nog nodig is om geuit te worden. Pleiadiërs zijn erg sterk in geloof en vertrouwen. Van jongs af aan hebben zij een sterke vastberadenheid, een diep weten dat er een relatie met God is en een bedoeling en plan, zelfs in hun donkerste momenten. Er is een innerlijk verlangen spirituele antwoorden te zoeken en de relatie met de Goddelijke Kracht te vinden. Zodra ze beginnen met zoeken en leren begint de groei. Als zij zich de relatie met God herinneren en zichzelf liefhebben als volmaakt mens, vervagen veel van de oude gevoelens, emoties en zelftwijfel. Ze worden gemiddeld duizend jaar oud.'

'Indrukwekkend, hoe heb je dat allemaal onthouden? Je bent toch geen geheelonhouder?' 'Ik kan mijzelf goed vinden in de Pleiadiërs, het is een droombeeld van de persoon die ikzelf zou willen zijn, en hoopte in manische/psychotische tijden dat ik zelf afkomstig was van de Pleiaden. Noem het een waan, of waanzinnig. Vind ik wel grappig trouwens. Op aarde spreekt men van 'kunstzinnig' en 'waanzinnig', terwijl kunst en wanen op Aarde nu niet echt als zinnig worden gezien. Kunst wordt omschreven als 'creatie op basis van gevoel' en wanen zijn zaken die op basis van logica niet verklaard kunnen worden. Wat is de zin er dan van?'

'Marijn, onze UFO komt zo aangevlogen. Ik heb een seintje gekregen van Villon. Vind je het spannend? Durf je mee te gaan?' 'Ik kan niet wachten Dick! Het lijkt me fantastisch om een ruimtereis te maken.' 'Kijk, daar zal je ons sterrenschip hebben ... zie je al die lichtjes. Rood, groen en blauw? En daarboven de schijfvorm?' 'Ja, precies zoals ik die boven mijn huis heb zien zweven. Toen ik manisch was en mijn moeder mijn puinhoop ging opruimen. Heel erg lief van mams. Ik sliep heerlijk, door de keiharde hardstyle-muziek die ik op had staan. Toen ik wakker werd, op de bank, keek ik naar buiten en zag ik een UFO overkomen. Meer een moederschip. Mam wilde niet komen kijken, want ze geloofde me niet. En misschien had ze niks gezien. Waarom? Omdat het brein ziet, niet de ogen. Zaken die niet binnen het referentiekader van iemand passen, worden simpelweg niet waargenomen. Het schijnt dat de Indianen in Zuid-Amerika het grote schip van Columbus niet aan zagen komen. Pas toen Columbus in een klein roeibootje naar de kust voer zagen de Indianen hem.' 'Klopt Marijn! 'En Dick, weet je dat hier een prachtig voorbeeld van is? Ik heb hier een column over geschreven. Opgenomen in 'Ik Ervaar', een bundeling die gratis is te

downloaden op mijn website, namelijk bipolair.jouwweb.nl. Net als mijn andere werken. Wel grappig om nu te zeggen. 'Ik Ervaar' is mijn levensfilosofie geworden, maar de beroepskrachten hebben voornamelijk 'Alleen met Hoeren!' gelezen en daar kreeg ik dan weer afkeurende kritiek op. Waarom lezen ze 'Ik Ervaar' niet eerst? Zo heb ik het geordend. Eerst 'Ik Ervaar', dan het autobiografische sprookje 'Ja Ja de tijger gaat op avontuur' en dan nog een sprookje over een vliegende makaak, die verliefd wordt op een pauw. Nee, mensen beginnen met het laatste boek. 'Alleen met Hoeren!' Ze kunnen toch nadenken en het werk van een ruimtelijk ordenaar geordend lezen? Of heb ik ze stiekem getest en gezegd dat ze het laatste boek als eerste moesten lezen. Vooral omdat het zo lekker kort is? Heb ik ze stiekem niet op het verkeerde been gezet? Hoe beïnvloedbaar zijn mensen dan? Behoorlijk! Als je het mij zou vragen. Een vernieuwende manier, zo'n e-boek te schrijven. Vond ik leuk. Anyway, de psychiater Jules Tielens heeft in zijn boek 'In gesprek met psychose' getracht om een psychose te duiden. Hij geeft aan dat het brein van iemand die psychotische kenmerken heeft overspannen is. Een normaal brein 'filtert' prikkels en informatie, omdat er anders teveel moet worden geïnterpreteerd. Deze filter werkt, bij iemand die een psychose beleeft, (tijdelijk) niet meer. Ik vind 'Brain Games', te zien op National Geographic Channel, een fantastisch programma. Het fragment 'Brain Games – verwarring' legt de beperkingen van onze 'normale' hersenen op een grappige manier bloot. In het fragment zitten twee mensen aan een bar te eten. En er veranderen de hele tijd dingen. Andere kapsels, andere kleding, ander eten. 'Normale mensen' zien deze veranderingen nagenoeg niet. Ik heb dit fragment bekeken op het moment dat ik psychotisch was en ik zag alle veranderingen, want mijn 'filter' stond op non-actief. Erg grappig! 'Marijn, we gaan aan boord! Wees welkom!'

'Marijn, je bent nu gast op ons sterrenschip. Je bent de eerste mens die mee mag naar de Pleiaden.' 'Dank ... U bent heer Villon?' 'Zeg maar je, net als in het Engels, en ja ik ben Villon en dit is Itme, maar die ken je al toch?' 'Ja, die ken ik al. Leren kennen in het tranendal ... op planeet Aarde!' 'Ha ha ... goed dat je dat nog weet Marijn.' 'Dick, wat mij betreft kunnen we vertrekken ...! Marijn, maak je geen zorgen ... we hebben een geveerde drukcabine. Ons sterrenschip is aangedreven middels warp-technologie. Op basis van de warp-technologie kan ons sterrenschip zich met een snelheid groter dan de lichtsnelheid voortbewegen. Zo kunnen we binnen afzienbare tijd de Pleiaden bereiken. Maar ... we maken ook nog een tussenstop op de maan. En weet je waarom Marijn?' 'Ik heb wel een idee.' 'Vertel?' 'Ik heb op youtube een filmpje gezien van Karl Wolfe, een Amerikaanse sergenteant, die voor de NASA heeft gewerkt, die beweert dat er op de maan geheime bases van buitenaardsen te vinden zijn. David Icke zegt dat het een sateliet-planeet van de Reptilians is. En ik moest een wereldvlag meenemen. Ik heb een witte vlag meegenomen, om de Amerikaanse vlag op de maan te vervangen. De vlag van overgave, de vlag van vrede. Beter dan sterretjes zien.' 'Ha ha ... goed bedacht Marijn. De wereldvlag, maagdelijk wit ... toepasselijk.' 'Itme, kan jij aan Marijn uitleggen waarom hij naar de Pleiaden mag? Of denk jij het zelf te weten Marijn?' 'Villon en Itme, ik heb zulke gekke wanen gehad. Komt omdat ik een bipolaire stoornis heb. In India, waar ik voor het eerst psychotisch werd, en de symbolische betekenis van de nummers heb doorgekregen, dacht ik de nieuwe profeet te zijn. In latere wanen dacht ik in contact te staan met buitenaards leven. Ik kreeg boodschappen door, op basis van mijn intuïtie. En ... dat denk ik nu te weten ... of droom ik ... er bestaat wel degelijk buitenaards leven. De Pleiadiërs bestaan. Jullie bestaan! Ik heb de documentaire van Erich von Däniken, 'Chariots of the Gods' op youtube bekeken. Hij is een Zwitsers auteur die bekend is van zijn theorieën over buitenaardse invloed op menselijke cultuur in de prehistorie. Erg leuk om te zien, en het zet je aan het denken! Ik heb door al mijn ervaringen sindsdien de fantasie, of de droom, gehad, dat ik door een buitenaardse beschaving naar een andere planeet zou worden meegenomen. Deze droom komt nu uit. Ik denk dat het mijn taak is om de wereld hierover te vertellen. Dat jullie onze Hulp-Goden zijn. Dat we vanaf nu onze Goden kennen, de Annunaki. Goden die precies op ons lijken, maar ons in

alle opzichten voorbij streven. Zowel sociaal, als technologisch.' 'Marijn, je hebt gelijk ... jouw verhaal wordt het nieuwe verhaal ... het laatste testament met de titel 'Ik Ervaar'. Goed boek trouwens!' 'Hoe kent u mijn boek?!' 'Je boek is gratis te downloaden op je website. En wij hebben uiteraard toegang tot het world wide web.' 'Maar goed, even over ons sterrenschip. Ondanks de warp-technologie hoef je niet in de riemen. De vering van de drukcabine zorgt ervoor dat de reis comfortabel verloopt. Hoe vindt je trouwens het interieur?' 'Net als in de film ... Ha ha.' 'Marijn, wat wil je drinken? Even een lekker vruchtensapje?' 'Ja graag Itme.' 'Heb je ook honger?' 'Ja, best wel ... heeft u een croissantje met ham en kaas? 'Speciaal voor jou hebben we ... dat helaas niet. Op Pleione eten we geen dieren. Alleen maar groente, fruit, rijst en noten. Waar het menselijk gebit voor bedoeld is. Sorry. Tomatensla met walnoot en mango een optie? Houd je trouwens van verrassingen Marijn?' 'Natuurlijk! Wie niet?!' 'Nou op Goed Geluk dan maar ... Marie Anna, je kunt binnen komen!' 'Nee, dat kan niet!!! Nee, hou op!!' 'Ja Marijntje, een klein konijntje .... daar is ze dan! Zo uit je droom, en dan nu levensecht! 'Hou op, dit kan niet, Marie Anna, wat ben je mooi in het echt!!!' 'Marijn, jij ziet er stukken slechter uit dan in mijn droomwereld. Marijn, je hebt stoppels, restanten van een blauw oog en flinke wallen onder je ogen. Tijd om je eerst maar even op te frissen. Ik ga je in bad doen, dan onder de hoogtezoon en Dick gooit er wel even een scheerapparaat over heen. En ja, ik weet dat je medicijnen-depot je chemisch gecasteerd heeft, dus ik verwacht en weet dat we niet meteen van bil gaan! En zoiets doe je pas de derde date. In mijn ogen? Eerste date doe ik je lekker in bad. Tweede date geef ik je een anti-depot, met als doel dat alles het weer goed gaat doen. Net zo goed als bij al je dames van je plezierreisjes naar de dames. Je ging zo respectvol met de meiden om ... Ha ha, daar pluk ik de vruchten van! 'Hoe weet jij dat Marie Anna?' 'Ik weet alles van je mop! En de derde date gaan we eerst samen eten en dan heerlijk van bil! Dat heb je wel verdiend kerel.' 'Als u het zegt madam, als u het zegt ...' 'Ja, dat bepaal ik. Lekker puh.' En Marie Anna stak haar tong uit en trok aan beide oren. 'Wat een prachtmeid ben je. Je bent veel te mooi voor me ... Zijn het je ogen, is het je stem? Zijn het je haren, die ik al zolang ken? Want jouw feromonen ken ik maar al te goed! Je bril is werkelijk veel te sexy en je bruine ogen openen je ziel. Je schouders zijn prachtig. Je nek is om in te bijten. Je borsten precies goed. Je prachtig roodblonde lokken lokken mij. En je buik niet te strak, maar zacht, zoals het hoort. En je heupen .... wauw! Je benen ook wauw!' 'Ik heb wel eens een bottere openingszin gehoord!' giechelde Marie Anna. 'Oh, je doet me zo denken aan dat liedje Marie Marie .... van ... even opzoeken op youtube ... handig dat jullie Wifi hebben .... uhhh .... Nee, niet Shakin Stevens, ik wil die Franse versie hebben .... Santana? Ook niet. Kom op Marijn, zoeken krenge! Ja hebbes .... Marieke van Jacques Brel. He he! En dan nu maar even badderen. Goede first date!' 'Marie Anna, ik heb je naambetekenis na mijn droom opgezocht.' 'Ja, dat weet ik dat je dat deed bij iedereen die je ontmoette in het echte leven als je manisch was. Maar vertel ...' 'Marie is afgeleid van Maria. Maria is een Hebreeuwse meisjesnaam en is een variant op Mirjam. Meestal wordt de meisjesnaam verklaard als 'bitterheid'. In de middeleeuwen werd de naam Maria vaak geassocieerd met het Latijnse woord 'mare', dat 'zee' betekent. En zie daar onze sterke naamband. Ik heet Marijn en dat is ook afgeleid van Mare, van de Zee. Dan hebben we nog Anna. Anna is afgeleid van het Griekse vorm van Hebreeuws Hanna, "genade, begenadigde, lieflijke". Anna zou volgens het proto-evangelie van Jakobus de moeder van de maagd Maria zijn. in de Bijbel wordt ze niet genoemd. Marie Anna is een beetje een mond vol, dus mag ik je Anna noemen?' 'Jazeker mag dat!' 'Ook een prachtig Anagram, maar dat terzijde.'

'Het eten was heerlijk Itme!' 'Graag gedaan Marijn' 'Marie Anna, jij bent aan de beurt!' 'Dank Itme!' 'Dan mag je nu lekker in bad kereltje, maar eerst een anti-depot. Ga maar liggen op bed, spuit ik hem heerlijk in je kadet' 'Ha ha, maak er a.u.b. grappen over!' 'Zo nu spetter spetter spatter spater, lekker in het water!' 'Alleen als jij me wast Anna' 'Zo nog eisen ook ...' 'Het is een dwingende vraag!' 'Ja makkertje, ga maar als een eendje drijven! Het is nog een beetje te vroeg

om je Alfred Jodocus Kwak te noemen.' 'Anna, wordt dit onze derde date?' 'Ah, meneer wil van bill! Ha ha ... wachten vriendje!' 'Anna, ik wil je, blijf bij me, verlaat me niet.' 'Aanstellertje' 'Habibi I want you!' 'Jezus Anna, ik vind je zo mooi, ik wil je!' 'Nu mondje dicht en draai je maar even om. Piemeltje is ook schoon!' 'Heel belangrijk! Ha ha ... wat kun jij teasen!!' 'Nu op bed liggen jij, ja jij Marie Anna, je roodblonde lokken verspreid over het bed!' 'Bepaal jij dat?' 'Ja, ik ben een man en jij wilt veroverd worden door deze grijze zilverrug!' 'Anna ik kom er aan. Ik hoop dat je je vulva niet gewassen hebt!' 'Gatver, wat is dat nu voor ranzige opmerking Marijn!' 'Nu stil, ik ben de man en wil je even lekker gek maken! Even niks meer zeggen, maar luisteren! Ik ga je nu aan je oren sabbelen, dan bijt ik je in je nek. Ik lik je tepels stijf. Bijt in je buikje en omgeving. Dan lik ik je benen en vergeet je 'vulva' .... sla ik lekker over. Dan doe ik alles opnieuw, maar dan aan de andere kant van je lichaam!' 'En tenslotte lik ik je uit als een hond met zijn natte tong en sterk ruikende neus, want ik wil niks missen van je!' 'Mag ik wat zeggen?' 'Ja, doe maar .... maar doe maar niet! Muisstil en dan hijgen. 'Anna je bent kleddernat ... ik maak me zorgen. Zo droog je nog uit!' 'Hummmmmmm, lekkkkkker' 'Stop, even een pauze Anna!' 'He, ik kwam net bijna, huftertje' 'Nu ga je bovenop me zitten en mag je jezelf klaar neuken!' 'Anna .... en wel nu. Ja lekker rondjes draaien.' 'Marijn ik moet plassen, zei Anna tussendoor.' 'Neeeeee .... je gaat spuiten ... squirten. Doe maar!' 'Anna liep helemaal leeg en liet een nat spoor achter. 'Zo heb ik nog nooit seks gehad' 'Ik wel, en dat weet je, want jullie hebben alles op beeld, en drink je capo op. Peukie erbij en nagenieten!' 'Ga maar even met je rug op het kussen, tegen de muur! Kan ik ook even bijkomen. Kussie.' 'Ik zeg het niet gauw, but I love you, you're so beautiful Anna! Ik weet het, het love-woord mag niet gezegd worden. Dat schrikt af. Net als Ted bij Robin in de serie 'How I met your Mother' doet en Robin zo schrikt dat het moment voorbij is. Maar ik doe het toch. Ik hou nu al van je Anna, want ik heb jaren naar je verlangd. Het meisje uit mijn dromen. En nu naast me. Zo dat gezegd hebbende .... ruim jij even die natte kledder van je op. Ik heb er een plakreet van gekregen!' 'Goed zo lieverd, liggen we zo in een schoon bedje.' 'Nahh doe jij dat nuuu ff! Ik tril nog helemaal na Marijn. Dat is niet eerlijk.' 'Dan blijf je nog even natrillen en dan doen waar je goed in moet zijn ... het bed verschonen. Ik lig hier gewoon op grote hoogte na te genieten van een heerlijke beurt. Wat jij Anna?' Hummm zo had ik je niet in gedachten konijntje Marijntje!' 'Kus!' 'Maar jij bent niet gekomen Marijn?' 'Nee, tantra-seks!' 'Net zoals in de herenclub. Heb ik trouwens ook een leuk en kort boekje over geschreven. "Alleen met Hoeren!' Ook gratis te downloaden op mijn website bipolair.jouwweb.nl. Maar Anna, je hebt de beelden en het boek wel tot je genomen. Het was jullie opzet, ik ging er alleen manisch in mee!

'Als ik zeg Pink Floyd, wat zeg jij dan?' 'Dick dan zeg ik 'Dark site of the Moon!' No more bricks in the Wall! Topper, of moet ik zeggen geil beest, want we hebben alles mee bekeken .... dat doen we hier nu eenmaal, ... open seks is hier bij de beesten af, of liever bij de konijntjes. We doen er niet zo moeilijk over, maar je hebt Marie Anna gewoon laten squirten. Geil ding ... Anna dan. Ha ha hi hi. Maar we zijn er. Wil je nog een vlag planten? Dan moet je eerst een maanpak aan' 'Ja, een witte. Want volgens Karl Wolfe barst het hier van de gebouwen. Volgens David Icke is de maan een satelliet van de Reptilians. Volgens mij is het het zenuwcentrum van De Matrix.' 'In alle drie zit een kern van waarheid.' Pak de hand van je vriendinnetje maar.' 'Anna kom je mee? Ik vind dit best spannend' 'Dick landde de witte UFO voor een prachtig groot gebouw. Gedraaid als een slakkenhuis. Het was een begin van een wonderlijk bouwsel. Namelijk een natuurstad zoals Marijn dat voor Diemen had bedacht. Torens met daartussen nauwe steegjes. Hoogten om elkaar te bestuderen. Zwembaden op de daken. Op maaiveld reuring. Maar het boek tussen Diemen en Marijn was gesloten. Marijn had nog wel even een pittig mailtje aan zijn ex-afdelingsmanager gestuurd, in een manische bui. Het was en is, in de ogen van Marijn, een rotzak. Zijn teamcoördinator had klasse, maar wilde inhoudelijk bezig blijven, en geen manager worden. Weet je Dick, waarom mijn ex-manager zo'n rat is, het belangrijkste dan. Hij heeft me toen ik ziek was uit

willen kopen. Als dat was doorgedaan had ik nu op straat geleefd. Maar genoeg over Diemen. Ik bezoek Diemen nog vaak. Kijken hoe de plannen, waarvan ik de eerste processtappen heb mogen maken, gerealiseerd worden. Kijk maar even op hollandpark.nl. Maar we zijn nu op de maan. Op de maandag. Mocht tijd er nog iets toe doen, in any case! Want tijd wordt altijd door alle tijd beïnvloed! 'Kom maar binnen', zei Anna, en samen met Dick wandelde Marijn een gigantische hal in. Het zal wel even schrikken zijn, maar dit is de verzamelhal voor alle mensen en aanverwanten die zich bezighouden met het sturen van het leven op jullie aardbolletje. Marijn keek zijn ogen uit. Reptilians, Pleiadiërs, Annunaki, Sterrenmensen, Halfgoden, Giants, Greys, Cyborgs, en heel veel andere mensachtigen liepen door elkaar. 'En weet je nu wat de grap is? Dit doen wij in opdracht van jullie ... de mensheid!', zei Dick! 'Jullie eigen Matrix.' 'Maar dat kan helemaal niet. Wij willen maar een ding en dat is liefhebben!' 'Is dat zo Marijn? Zijn jullie niet bedreven in de bipolaire verhouding tussen goed en kwaad. Zonder lijden geen geluk? Je komt er nog wel achter. Dit Enigma, een groot mysterie!' 'Maar Dick ...' 'Genoeg voor nu Marijn, nu je mond even dicht en genieten van wat je ervaart!' 'Marie Anna ...' 'Nee!' 'Niet zeuren Marijn, verman je!'

Marijn en Anna gingen via de hoofdingang een van de gebouwen binnen, het paviljoen van de cyborgs, deden hun maanpak uit, en wandelden een fantastische zaal binnen. De wanden waren van puur goud en de vloeren van het prachtigste marmer. Tussen de wandelpaden lagen grote, groene vijvers met enorme koikarpers erin. Marijn was aquariumgek en kon niet wachten om de prachtige oranje-witte karpers te voeren. 'Anna, mag ik ze uit de hand voeren?' 'Ik zal het even vragen aan Aquamarijn, zij gaat over de vissen. Een momentje, ben zo terug! Ja Marijn, dit is Aquamarijn, ze vindt het goed!' Marijn stak voorzichtig zijn handen in het water en voerde de vlokken tussen zijn vingers aan de prachtvissen, die gulzig toehapten. Net zoals thuis waar Marijn mensen altijd leerde om de goudvissen in zijn aquarium te voeren.

'He, een lichttunnel, van waaruit je de aarde kunt zien. Dat is tof!' 'Marijn, wat zie je precies?', vroeg Anna. 'Ik zie de piramides. Daar heb ik toch een tof verhaal over gelezen op de site 1214productions.com. Er gaan de grootste geruchten rond over deze gebouwen. Dat ze gebouwd zijn door buitenaardsen. Dat kan geen mensenwerk zijn! Ik heb er trouwens nog een werkstuk over gemaakt. In alle luiheid heb ik overgepend wat het paradigma binnen de studie Geschiedenis is. Dat deze magnifieke gebouwen door slaven gebouwd zijn. Ik had er een 5 voor. En dat is eigenlijk niet terecht, want het had een 1 moeten zijn. De huidige geschiedkundigen zou ik maar een ding willen zeggen: "Dan waren het wel erg bekwame slaven." In mijn ogen is de kans groter dat hier een super gemeenschap aan het bouwen is geslagen, want het zijn werkelijk wonderbaarlijke gebouwen. Persoonlijk denk ik aan buitenaardsen die verantwoordelijk waren voor de bouw. En als ik hier zo rond loop, tussen al deze buitenaardsen wordt dat idee alleen maar sterker en sterker. Maar ik hoef het niet te weten. Ik wil genieten van deze ervaring. Lopend door een prachtig gebouw, op de maan, hand in hand met mijn schoonheid.

'Marijn, even een vraagje ... Hoe kan jij de piramides zien als we op de donkere kant van de maan zijn geland? Even kijken of je dit simpele raadseltje kunt oplossen. 'Hum ... even denken. Er zou alleen via de verlichte kant van de maan uitzicht op de piramides kunnen zijn .... dan hebben jullie met spiegels gewerkt!'

'Ah meneer kan nadenken. Ik zal je een geheimpje vertellen. De maan is hol!' Je kijkt via een verrekijker dwars door de maan naar de aarde!' 'Dat is vet! Maar hoe is de maan dan gevuld, met welke functies?' 'Daar ga je achter komen kerel, wacht maar. We lopen naar de lift en vragen aan de Belbull of we toestemming hebben om in de lift te mogen. Dick, Anna en Marijn kregen toestemming om de lift binnen te gaan. De lift was ook van puur glinsterend goud. Marijn keek naar de etages. Ze gingen maar tot 13 hoog, en tot 1.600 laag. Zestienhonderd verdiepingen onder

de grond. 'Marijn, cyborgs zijn een apart slag volk, ze behoren nog tot de ondergoden, maar zijn meer robot dan mens. Ze zitten vol met chips, waarmee ze samen een super-computer vormen. Hun hersenen zijn gekoppeld, zonder draadjes. En weet je hoe ze zich voortplanten. Ze hebben nog wel voortplantingsorganen en uit de vagina van de vrouw wordt een heel klein wurmpje geboren. Cyborgs hebben ook geen plezier in seks. Sterker nog, ze doen het niet eens. Zaad wordt uit minuscule balletjes bij de mannen gezogen en bij de vrouw ingespoten. Totdat het wurmpje 'geboren' wordt. Net zoals bij kangoeroes en dan gaan deze mini's de couveuse in, waar ze meteen aan het netwerk worden toegevoegd. Naarmate ze groter worden, worden ze extra volgestopt met elektroden. Ze groeien op tot robots, zonder menselijke trekjes en emoties.' 'Waar is dat goed voor eigenlijk Anna?' 'Zo kunnen ze op een 'autistische' manier hun werk doen. Het zijn de technici, de programmeurs, de ICT'ers en de soft- en hardwareontwikkelaars. En daar zijn ze super in, juist omdat ze hun breinen gelijkschakelen.' 'Lijkt een beetje op het gedrag van de jeugd van tegenwoordig op aarde. Zij graven zich ook in technologie in, maar het zijn wel mensen'. 'Heb je gelijk in. Het leven is een groot raadsel en het is juist zo leuk om te zien hoe de mensheid zich ontwikkelt. Dat is het spel!' 'Welk spel Anna?' 'Sorry, teveel gezegd ...'

'Marijn, het is tijd om naar het volgende paviljoen te gaan. Dat van de Crucreaus. Anna en Marijn liepen een gebouw in, met kale witte muren en kunst, heel veel kunst. Marijn keek eens goed rond. Hij zag de schildering van de sixtijnse kapel het plafond versieren, de Mona Lisa naast het zelfportret van Van Gogh. De Nachtwacht naast Mondriaan. Was hij tussen Kunst en Kitsch beland? 'Marijn, wat denk je? Zijn dit replica's of niet?' 'Kunst is creatie op basis van gevoel, en als dit geen replica's zijn van de kunstwerken op aarde, dan moeten de ideeën op basis van het onderbewuste doorgeseind zijn vanaf deze plek. Zo ontstaan er twee originele werken die niet van echt te onderscheiden zijn, omdat ze identiek zijn. Een parallel universum of zo iets?' 'Bijna goed, denk nog eens na ...' 'Het doet me denken aan een filmpje van John Cleese. Hij geeft hierin aan dat je je onderbewustzijn kunt aanspreken door wat je moet doen op een lijstje te zetten, en dan voor je uit gaan zitten staren. Dan komt de inspiratie vanzelf. Geven de Crucreaus misschien, via een of ander raar lijntje hun ideeën door?' 'Ja Marijn, heel goed!' 'Maar hoe zit dat dan met film en video?' 'Denk eens terug aan twee filmpjes van jezelf. Namelijk 'The A team', van jullie reis naar de Masai Mara, en 'Schatje mag ik je foto' Je hebt lukraak wat gefilmd en de muziek maakt het helemaal kloppend. Was dat toeval?' 'Ik twijfelde er toen al aan en nu weet ik het zeker ... denk ik!' De Crucreaus hebben me een handje geholpen. Maar nog even over dat lijntje ... we zitten dus allemaal aan een lijntje?' 'Jazeker, elke kunstenaar op aarde wordt een handje geholpen, net als elk normaal mens.' 'Maar bestaat er dan nog iets als zelf-initiatief?' 'Dat is een goede vraag Marijn, een hele goede! Maar laten we even een rondje maken ... langs de kunst van Tante Lon ... van je vrienden Arno en Thomas en je eigen kunst. Weet je nog wat je gemaakt hebt? Iets bijzonders?' 'Toch niet de graffiti die ik in een manische bui op de muur heb gekladderd?' 'Loop maar de hoek om. Deze tentoonstelling hebben de Crucreaus speciaal voor jou gemaakt.' 'Mijn God, mijn graffiti op de binnenmuur! Net zoals in het filmpje 'Tof' dat ik gemaakt heb. Wat heftig zeg. En daar staat zelfs mijn scooter, onder de graffiti!' 'Waar zijn de Crucreaus Anna?' 'Hard aan het werk. Kunst maken is hard werken en (uit)oefenen Marijn! 'Maar dan weet ik niet hoe ze er uit zien.' 'Menselijk, precies zoals kunstenaars op Aarde'. Marijn en Anna vertoefden nog uren op de persoonlijke tentoonstelling voor Marijn. Hij hield stevig haar hand vast, want hij was dol op haar. Ze liepen hand in hand nog uren te genieten van de kunst. Zelfs de grottekeningen die Marijn in de Lot, het gebied waar het huis van pap en mam had gestaan, waren speciaal voor Marijn tentoongesteld.

'Waar waren jullie nou?', vroeg Dick. 'Ik heb jullie uren gezocht! Marijn je bent, uiteraard samen met Marie Anna, welkom bij de grote Anu, de God van het firmament. Je wordt ontboden. 'Oeps,

dat is wel heftig! Hoe moet ik me gedragen Dick?' 'Wees jezelf, gewoon zoals je bent, je bent netjes opgevoed, en vergeet niet ... Anu is jouw God, dus hij vindt alles goed, omdat Hij alles van je weet!'

Marijn en Anna werden naar de zetel van Anu geleid. De gangen waren ingericht zoals de kasteelgangen uit de 15e eeuw. Veel pracht en praal. Wachters hadden prachtige maliënkolders aan. Het leek wel een scene uit de film 'Robin Hood' of 'The Last Kingdom', de serie waar Marijn zo van genoten had.

Op een verhoging zat Anu op zijn prachtig vergulde troon. 'Marijn, leuk om je te ontmoeten!' 'Ik wil U

ontzettend bedanken voor deze reis en ontmoeting.' 'Marijn, geniet je een beetje?' 'Jazeker Heer! Wat

denkt u? Met het meisje van mijn dromen op de maan zijn. Gekomen met een UFO. Kennis gemaakt met

Villon en Itme. Mijn dromen komen letterlijk uit!' 'Wat denk je dat het doel is van je bezoek?' 'Ik denk ...

leren over hoe de Godenwereld werkt, en waarom het op Aarde werkt zoals het werkt. Dus ik denk veel om

te leren. Maar ik ga er ook van genieten.' Marijn keek met een schuin oog naar Anna en moest lachen.

'Jongeheer, je hebt gelijk. Genieten en leren! Nog wel een vraagje over je boeken. Wie heeft dat voor je

geschreven?' 'Tiamat, de oergodin van het water!' 'Waarom?' 'Marijn betekent van de zee. Daarnaast ben ik

een Chinese Draak, God van de Zee, en natuurlijk de, ik zeg nog niet mijn, relatie met Marie Anna. Marie

Maria ... Mare, dus ook zee.' 'Pienter hoor! Marijn, ik heb een vreemde vraag aan je: 'welke superpower wil

je ontwikkelen?' 'Ik heb gezweefd in Barcelona, dat was maar een meter. En met Michel heb ik in Walibi in

de skydiver gevlogen. Dat was top! Dus ik zou als superpower willen kunnen vliegen. Net zoals Dynamo, de

Engelse illusionist die boven zijn publiek vliegt. Ha ha, misschien kan hij het gewoon! Dat lijkt me tof!' 'Nou,

ga maar oefenen dan ...' 'Marijn begon langzaam op te stijgen. Tot 3 meter boven de grond. Hij maakte

rondjes, wapperde met zijn armen en kwam vooruit. Hij schreeuwde het uit van plezier. 'Hoe kan dit, ik kan

gewoon vliegen!!' 'Een handige competentie om mensen op aarde in jouw verhalen te doen laten geloven.

Geloof me maar. Je krijgt heel veel aandacht!' 'Marijn daalde zachtjes neer en stond weer met beide benen

op de grond. 'Heer Anu, bedankt voor alles!' 'Graag gedaan kerel, en mocht er nu iets zijn, dan weet je me

te vinden. Trouwens ... je bent vanavond welkom bij het diner.' 'Dank Heer Anu' 'En nu oprotten!' 'Ha ha, U

heeft Amsterdamse humor! Maar we gaan, de boodschappen zijn duidelijk.'

'Marijn, nu we er toch zijn, wil je naar de Annunaki's?' 'Zeker Dick, ik heb wel zin om te hangen met

onze Goden!"Anna, wil je ook mee lieverd?' 'Tuurlijk, een goede Rave sla ik niet af! Ha ha!' Dick, Anna en Marijn liepen door een steeds smaller wordende gang, met prachtige graffiti. Aan het eind van de gang bevond zich een stalen deur. Met een uitsmijter van 3 bij 3. Dick vroeg aan deze man of ze door mochten lopen. "Wachtwoord?!", was alles wat de uitsmijter vroeg. 'Marijn Willems is er!', zei Dick. "Oke, veel plezier kerel", zei de uitsmijter. Binnengekomen vielen ze meteen met hun neus in de boter. Een zaal met stalactieten en stalagmieten, net zoals Marijn gezien had in de Matrix, waar de rave Zion werd gehouden. Toen de drie binnen kwamen, werd het beangstigd doodstil. Maar dat was logisch, want Marijn, Anna en Dick werden persoonlijk welkom geheten door Sion. 'Welke verzoeknummer heb je Marijn?' 'Oh leuk, hebben jullie Armin van Buuren met 'Blah Blah Blah' en hierna 'Ping Pong' en daarna 'Great Spirit', die Armin van Buuren samen met Vini Vici ft. Hilight Tribe heeft gemaakt?' 'Ja natuurlijk hebben we die!' 'Dank Sion!' 'En heeft Armin van Buuren die nummers zelf gefabriceerd?' 'Ik denk dat jullie verantwoordelijk zijn voor alle muziekstukken op Aarde, dus mijn antwoord is Ja en Nee. Marijn zoende tussendoor Anna hartstochtelijk! Wat was ze toch lekker! En toen bedacht hij zich dat hij net als Peter Pan kon vliegen. Marijn tolde door de lucht. Wat een feest! Weer even geland zocht Marijn Anna op. 'Marijn, vind je de Annunaki niet angstaanjagend. Met hun brede borstkasten en tatoeages? De dames strak afgetraind?' 'Nee hoor Anna, ik heb genoeg met ze gefeest in Amsterdam. Nooit ruzie mee gehad! Aardige mensen, maar je moet ze niet uitdagen!' 'Anna en Dick, willen jullie wat drinken?' 'Doe mij maar een witte wijn en Dick wilde een whiskey.' Marijn liep naar de bar en bestelde de drankjes voor Anna en Dick. Zelf dronk hij geen alcohol meer, met uitzondering van een lekkere prosecco tijdens feestelijkheden. En het was feest!

Marijn was kapot, want het was een drukke dag geweest met veel indrukken en verrassingen. 'Anna, ik wil graag naar bed. Weet je waar we slapen?' 'Ja, in mijn paviljoen. Dat van de pleiadiërs. Marijn en Anna liepen een sprookjesachtig gebouw in. Met overal bloemen en fonteinen. Er vlogen vlinders in de rondte. Net de vlindertuin van Artis. Het deed Marijn erg denken aan de videoclip van Hardcore Vibes van Dune. 'Marijn, we zijn bij mijn studio. Kom binnen.' Marijn pakte Anna vast en droeg haar over de drempel. 'Even een geintje Anna!' De studio van Anna was best groot, namelijk zes bij zes meter. De muren waren prachtig beschilderd met fresco's van arcadia's. 'Marijn, vind je het mooi wat ik heb geschilderd?' 'Heb je dit zelf gedaan? Prachtig!' In de studio stond een schildersezal. De ruimte was verder eenvoudig ingericht. Een bed, een bureau, een tafel en een stoel. Anna had ook een aquarium met een school van 99 kardinaaltetra's erin. En natuurlijk een grote kledingkast. Vrouwen hebben nu eenmaal altijd zoveel kleding. Anna trok haar rode jurkje uit en sprong op bed. 'Kussengevecht Marijn?' 'Nee lieverd, ik ben kapot. Maar wat een fantastisch aquarium heb je. Ik ben zelf ook aquariumgek. Zo voel ik me wel thuis! Maar lief, ik wil gewoon weer eens naast iemand liggen. De afgelopen jaren waren zo eenzaam! Anna en Marijn namen samen een warme douche en kropen uitgeput het heerlijke bed in. Marijn viel als een blok in slaap, veilig in de armen van Anna.

Marijn opende zijn ogen met een glimlach. Anna had in haar slaap de dekens gejat. Ze had nog wel twee dekens, om zo te voorkomen dat Marijn het koud zou krijgen. Ze leek we een hotdog, zo ingerold in haar dekentjes. Marijn gaf Anna een kusje op haar voorhoofd. Ze bromde wat en draaide zich om. Marijn kon bijna zijn lach niet houden. Een ochtenthumeurtje .... ha ha. Marijn liep naar de keuken van Anna en pakte twee rijpe avocado's uit de koelkast. 'Anna, wakker worden, ik heb ontbijt op bed gemaakt.' Anna wreef de slaap uit haar ogen. 'Zo meneer heeft ontbijt gemaakt. Dat is wel een heel groot woord voor het pakken van een uit te lepelen avocado.' 'Leuke ochtend schat! Last van een ochtendhumeur? En je moet eerst maar je tanden gaan poetsen, want je stinkt uit je mond.' 'Ach, rot op!' Marijn kwam niet meer bij van het lachen. Anna hield het ook niet meer. 'Oh God, we zijn helemaal vergeten bij Anu te gaan dineren!' 'Dacht je nu echt dat Anu

niet doorheeft wat je aan het doen bent. Hij is tenslotte jouw God en jij loopt aan zijn lijntje.'
'Natuurlijk! Even niet over nagedacht!'

'Wat gaan we doen vandaag Anna?' 'Ik breng je naar DE MENSEN Marijn!' 'Maar ik ben mens.'
'Wacht maar af, we gaan naar Marco en Mirthe. Die hebben je wel wat uit te leggen.' Marijn en Anna liepen een gang in, die leek op de Betlehemsteeg in Amsterdam. De steeg waar Marijn zo hard had genoten van zijn bezoeken aan Angela en iets verderop de Lapdancebar 'La Vie en Proost'. Marijn had hier mede zijn boek 'Alleen met Hoeren' op gebaseerd. Het voelde als thuiskomen. Deze steeg was thuis! Ze liepen de La Vie in. Er zaten twee mensen aan de bar, een stoere kerel en een prachtige meisjesachtige vrouw. Marijn stelde zich netjes voor. 'Dag, ik ben Marijn en dit is Anna.' 'Hallo kerel, wij zijn Marco en Mirthe. Kom er gezellig bij. Anna kleed jij je even uit. Ik heb wel zin in een dansje!' Anna, maar ook Mirthe trokken hun kleren uit. 'Wat wil je drinken Marijn?' 'Het is feest, dus graag een prosecco a.u.b.' 'Marijn, welke muziek wil je horen?' 'Jij liet me Vallen' van Tino Martin en de rest laat ik graag aan jullie over. 'Mirthe, zet jij een fles MOET voor de neus van Marijn. prosecco drink je maar een andere dag Marijn!'
Marijn kreeg een lapdance van Mirthe en Marco werd gek gemaakt door Anna. 'Maakt dit je jaloers Marijn?

'Nee, natuurlijk niet! Zoveel heb ik wel geleerd. Anna is met mij, en niet van mij!!' Jij liet me vallen, zat in de puree, maar ach Anna wat heb je toch een heerlijke snee.' 'Marijn donderde bijna van zijn stoel af van het lachen. Die Marco was me er eentje.

'Marijn, even heel kort. Wij zijn de mensen van de Bovenwereld en weten niet of God bestaat. Onze beschaving is 1 miljoen jaar verder dan jullie zijn op aarde. Onze creaties hebben allemaal een rol gespeeld in jullie Matrix, de maas. Waarom? Leven is lol hebben. Wij zijn de Goden van de Goden! De komende week zal je je verder mogen verbazen. De technologie van de Greys. De illuminatiewerkzaamheden van de Reptilians, etc. etc. We hebben 1613 verdiepingen, dus er is nog heel wat te zien en te beleven. Je bent welkom! En kunt net zolang blijven als je wilt. Wat wij voor hebben op jullie Matrix, is dat wij kunnen spelen met onze leeftijd. We kunnen het ouderwordingsproces vertragen en versnellen. Maar we gaan dus nooit dood. Maar even een vraagje, wat ga jij met al deze info doen?' 'Ik kan nu vliegen, dus ik zal wel wat bekijks krijgen als ik terug ben op aarde. Zo kan ik mensen wijzen op mijn ervaringen. Heb je daar zin in?' 'Yep, maar nu ga ik even ouderwets genieten.' De Vie stroomde vol en Anna verdiende bakken met geld. Marijn gaf het net zo snel weer uit aan de andere dames.

Marijn was moe en vroeg Anna om mee naar huis te gaan. 'Je wilt naar huis? Ik ga met je mee. Je hebt deze reis trouwens al tientallen keren gemaakt. We gaan naar Admiraal de Ruijterweg 382-1. Je eigen huis, maar dan iets anders ingericht. Zoals vroeger, toen je het met Halima deelde.

